

DRAUGAS

PERIODICALS
March 23, 1999
Vol. LXXXVII

90th ANNIVERSARY

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

ANTRADIENIS - TUESDAY, KOVO - MARCH 23, 1999

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed C3/22/99

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

90-IEJI METAI

Nr.57
Kaina 50 c.

Nepavykę rinkimai gali nulemti įstatymų pakeitimus

Vilnius, kovo 22 d. (BNS) — Neįvykę pakartotini rinkimai rodo rinkimų įstatymų pataisų būtinybę, teigia Vyriausiosios rinkimų komisijos (VRK) vadovas Zenonas Vaigauskas.

Pirmadienį spaudos konferencijoje jis teigė nemąs, kad rinkėjai trįjose apygardose savaitgalį nėjo balsuoti, reikšdami protestą prieš dabartinę valdžią.

„Galbūt jie neina dėl to, kad yra patenkinti ir nenori nieko daryti valdžiai“, sakė Z. Vaigauskas.

Pasak VRK pirmininko, jam „skaudu, kad nesėkmingi bandymai išrinkti Seimo narius kainavo 220 tūkstančių litų“ iš valstybės kišenės. Sekmadienį pakartotiniai rinkimai rengti ir pripažinti neįvykusiais Nevėžio, Naujosios Vilnios ir Vilniaus-Trakų rinkimų apygardose.

Pasak jo, VRK turėjo patirties 1992-1996 metais. Kaišiadorių rinkimų apygardoje rengti rinkimus kas pusmetį. Būta atvejų, kai kandidatų buvo tik vienas asmuo arba nebuvo iškeliami nei vieno.

Anot Z. Vaigausko, ši patirtis rodo, kad būtina mažinti privalomąją rinkėjų aktyvumo ribą pakartotiniuose rinkimuose. Dabar jų pripažinimui galiojantis būtinai, kad dalyvautų ne mažiau kaip 40 proc. rinkėjų.

Be to, Z. Vaigausko nuomone, jeigu nėra numatoma jėgų persiskirstymo, pakartotini rinkimai gali virsti „rinkėjų varginimu ir idėjos menkinimu“.

VRK vadovas retoriškai klausė, kodėl negalima pataisyti įstatymą, kad laisvas vietas užimtų kandidatai iš rinkėjų sąrašo. Z. Vaigausko teigimu, būtų prasminga pataisa, kad likus mažiau nei metams iki eilinių rinkimų, pakartotini rinkimai nebūtų rengiami.

Kitoje spaudos konferencijoje Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis teigė neprita-

rių galimiams rinkimų įstatymo pakeitimams. „Klausimas, ar nevertėtų ką nors keisti, gal ir svarstyti, bet būtų nesmagu pripažinti, kad mūsų piliečiai visada bus nepakankamai susidomėję tarpiniais rinkimais“, sakė V. Landsbergis.

Jis sakė „optimistiškai žiūrėti į ateitį“ ir nesulysias tokių įstatymo pakeitimų, nes „gal amžinai taip nebus“.

Pasak Z. Vaigausko, rinkimai dėl laisvų vietų Seime gali būti surengti kitą pavasarį kartu su savivaldybių tarybų rinkimais. Jeigu Seimo nariai būtų išrinkti, jiems tektų dirbti tik pusmetį.

Raginama atsisakyti rinkėjų aktyvumo ribos

Vilnius, kovo 22 d. (BNS)

— Naujoji sąjunga (NS, socialliberalai) pasiūlė sumažinti rinkimų aktyvumo ribą, sekmadienį eilinią kartą žlugus mėginimui išrinkti Seimo narius trįjose apygardose.

Dėl nepakankamo rinkėjų aktyvumo paskelbti neįvykusiais pakartotiniai Seimo rinkimai Nevėžio, Naujosios Vilnios ir Vilniaus-Trakų apygardose. Kad rinkimai įvyktų, būtina, kad juose balsuotų 40 proc. įregistruotų rinkėjų. Sekmadienį trįjose apygardose balsavo nuo 19 iki 33 proc. rinkėjų.

Socialliberalai, kurie turi vieną atstovą Seime, paragino pakeisti rinkimų įstatymą ir atsisakyti 40 procentų ribos vienmandatėse ir 25 proc. daugiamandatėse rinkimų apygardose.

„Tuomet rinkimai užtikrintai įvyktų, o tai reikšia, jog nebūtų švaistomi milžiniški mokesčių mokėtojų pinigai kelioms dešimtims pakartotinių rinkimų“, teigiama pirmadienį paskelbtame socialliberalų pareiškime.

„Lietuvos energija“ ir Ignalinos elektrinė pasirašė „taikos sutartį“

Vilnius, kovo 22 d. (BNS) — Bendrovė „Lietuvos energija“ ir Ignalinos atominė elektrinė pirmadienį pasirašė susitarimą. Tikimasi, kad jau pirmadienį antstoliai panaikins „Lietuvos energijos“ sąskaitų.

* Rinkėjams nesugebame paaiškinti, jog tarpiniai rinkimai, užpildantys laisvas parlamento vietas, yra svarbūs, kad žmonės mažiau turėtų savo atstovą Seime, pasinaudoti proga pareikšti savo pilietinę valią, pirmadienį spaudos konferencijoje pastebėjo Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis, komentodamas sekmadienį dėl mažo rinkėjų aktyvumo neįvykusius pakartotinius Seimo rinkimus Nevėžio, Vilniaus-Trakų ir Naujosios Vilnios apygardose. Jo nuomone, tai yra psichologiškai paaiškinama.

„Galbūt šie rinkėjai tiesiog neturi tokios konkrečios pilietinės valios, kad kiekviena proga norėtų ją reikšti. Galbūt mano, kad jau nebe daug laiko liko šiam Seimui dirbti arba kad vieno ar kito atstovo išrinkimas į Seimą nepakeičia jame proporcijų“, svarstė Seimo pirmininkas.

Vyriausybė pasveikino bendrovės „Lietuvos energija“ ir Ignalinos atominės elektrinės taikos susitarimą.

Vyriausybės kancleris Kęstutis Čilinskas sakė, kad tai visų geriausias tokių nesutarimų sprendimo pavyzdys.

Nuotr.: Kovo 20-ąją į savaitinę kelionę vilniečiai išlydėjo trijų automobilių koloną, gabenančią Žemės gaubli, Žemės vėliavą ir pašto dėžę, skirtą žmonių laiškam.

Žemės gaublys „keliauja“ po Lietuvą

Vilnius, kovo 20 d. (Elta) — Šeštadienį prasidėjo renginys „Laiškai Žemei“, skirtas Pasaulinei Žemės dienai. Į daugiau kaip savaitę trukšiančią kelionę po Lietuvą vilniečiai išlydėjo trijų mašinų koloną, gabenančią didžiulį Žemės gaubli, Žemės vėliavą ir pašto dėžę, skirtą žmonių laiškam.

Prie Vilniaus mokytojų namų susirinkusiems kelionės rengėjams ir dalyviams buvo perskaitytas prezidento Valdo Adamkaus sveikinimo laiškas, kuriame prezidentas rašė: „linkiu, kad 'Laiškai Žemei' taptų patį įvairiausių kartų, įsitikinimų ir pažiūrų žmonės siejančiu dokumentu, ateities kartoms liudijantiu, jog dvidešimtojo amžiaus pabaigoje mūsų Žemėje gyveno neabejingi jos likimui žmonės“.

Taip pat buvo gautas Vilniaus miesto mero Rolando Pakso laiškas. „Ar šis Žemės gimtadienis ne tam, kad tai išgirstume, išgirde, rimtai apie tai pamąstytume, o pamąstę daug ką pakeistume savo darbuose, mintyse ir gyvenimo būde?“, laiške klausė R. Pakso.

Savo sveikinime renginio dalyviams, Vilniaus miesto Mažėja nežinomųjų Kauno kunigo dingimo byloje

Kaunas, kovo 22 d. (BNS) — Karmėlavos kapinėse palaidotas nenustatytos tapatybės vyro lavonas gali būti kun. R. Mikutavičiaus.

Prokuratūra nekommentavo neoficialių pranešimų, kad vienas iš 11-kos įtariamųjų, sulaukytų dėl kunigo dingimo, teigia, jog kuniga nužudė samdomas žudikas.

Pernai liepą, Nemune išplaukus lavonui, Kauno miesto apylinkės prokuratūra dėl tyčinio nužudymo buvo iškėlusį baudžiamąją bylą, tačiau, nenustačius nusikaltimą padariusių asmenų, tardymas sustabdytas, o lavonas — palaidotas.

Dabar bylą perėmė Kauno apygardos prokuratūra.

Prėjusią savaitę po kratų Kaune ir Vilniuje rasta didžioji dalis kunigo antikvarinės kolekcijos.

Kun. R. Mikutavičius ir jo kolekcija, kurios vertė gali viršyti 10 milijonų litų, dingio iš buto Kaune pernai liepos 1-ąją.

išvyko į Kauną, vėliau aplankys ir kitus miestus. Šis renginys, skirtas visai Lietuvai, juo norima paskatinti žmones daugiau dėmesio skirti švarai, tvarkai, ekologiškai bei suvienyti juos bendrai kovai už Žemės išsaugojimą.

Kovo 20-ąją, kai dienos ir nakties ilgumas susilygina vienuose žemės rutulio taškuose, Pasaulinė žemės diena 1971 metais paskelbė Jungtinės Tautos.

Vyriausybė susirūpino Palangos pajūrio išsaugojimu

Vilnius, kovo 22 d. (BNS) — Vyriausybės kancleris Kęstutis Čilinskas pavedė Aplinkos ministerijai paruošti pajūrio kopų tvirtinimo neatidėliotų darbų sąmatą.

Pasak vyriausybės spaudos tarnybos pranešimo, Palangos pajūryje nuo 1967 metų iki šiol į jūrą nuplukdyta apie 2 mln. kubinių metrų smėlio, o per pastarąjį šimtmetį smėlio ruožas kai kuriose vietose susiaurėjo keliais šimtais metrais.

Palangos savivaldybė savo lėšomis nepajėgia apsiginti nuo gamtos nelaimių daromos žalos, nes kasmet iš miesto biudžeto kopoms sutvirtinti skiriama tik apie 25,000-30,000 litų.

Vyriausybės vadovas atsisakė naujo namo

Vilnius, kovo 22 d. (Elta) — Gediminas Vagnorius atsisakė keltis į naująją rezidenciją ir pasiūlė ją perduoti svečių namams.

Premjero sprendimą, kaip sakė jo atstovas spaudai Albinas Pilipauskas, lemė Rusijos krizės įtaka bei siekimas ir skatinimas taupyti.

Anksčiau A. Pilipauskas yra sakęs, kad premjero apsisprendimas dėl persikėlimo į naująją namą priklausys nuo visuomenės nuomonės.

Prejerui skirtą namą siūloma paversti valstybės svečių namais, kuriuose galėtų apstoti oficialūs asmenys, viešintys prezidento, Seimo pirmininko ar vyriausybės vadovo kvietimu.

Prėjusiais metais vyriausybė pardavė Jovaro gatvėje turėtus svečių namus. Šiuo metu per Turto fondą parduodami ir svečių namai Z. Sierauskos gatvėje.

Valstybės vadovams skirtas rezidencijos pastatas buvo kapitaliai suremontuotas iš lėšų, gautų pardavus Vokietijos ambasada namą, kuriame gyveno buvęs premjeras Adolfas Šleževičius.

Kiek europinės dvasios yra Lietuvoje?

Vilnius, kovo 22 d. (Elta) — Kas pasikeitė Lietuvoje nuo 1993 m. gegužės, kai Lietuva tapo visateise Europos Tarybos nare? Ką per šį laikotarpį Europoje pakeitė Lietuva?

Į šiuos ir panašius klausimus mėgino atsakyti valstybės politikai, žmogaus teisių gynėjai bei žiniasklaidos atstovai, pirmadienį Vilniuje susirinkę į konferenciją „Europos Taryba ir jos vaidmuo Lietuvos kultūros, žmogaus teisių ir žiniasklaidos demokratizmo procese“. Konferencija skirta Europos Tarybos (ET) 50-mečiui paminėti.

Konferencijos dalyvius pasveikino prezidentas Valdas Adamkus. Jos darbe dalyvavo Europos Tarybos (ET) Generalinis sekretorius Daniel Tarchys.

Aukštą ET pareigūnas ypač palankiai atsiliepė apie drąsų elitinės Lietuvos visuomenės žingsnį, kuriuo valstybėje buvo panaikinta mirties bausmė. „Taip ir jūs prisidate prie to, kad Europa būtų labiau civilizotas žemynas“, sakė D. Tarchys. Jis taip pat pabrėžė labai džiaugiasi tuo, kad per praėjusius 1998 metus pirmą kartą istorijoje ne viena Europos valstybė neįvykdė mirties bausmės.

D. Tarchys daug dėmesio skyrė naujai Europos sampra-

ta. „Tai Europa, kurioje nebėra vidaus reikalų, į kuriuos anksčiau šalių vyriausybės ragindavo nesikišti. Jeigu ir yra, tai yra tik visos Europos vidaus reikalai“, sakė jis, pabrėždamas, kad toks požiūris į žmogaus teisių klausimus įtvirtintas Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje, kurią Lietuva patvirtino 1995 metais.

Pasak ET pareigūno, ginti savo teises ir kryptis į šiam tikslui įkurtą Europos žmogaus teisių teismą dabar jau gali 50 mln. žemyno žmonių.

Kad patektumėt į Europą, reikia laiko, kalbėjo D. Tarchys, girdamas Lietuvą už kruopštų kitų ET konvencijų studijavimą bei rengimąsi ją tvirtinti. Pareigūno požiūriu, pirminės reikšmės dokumentai yra Europos socialinė chartija bei Europos tautinių mažumų konvencija, nes tai yra susitarimai, užtikrinantys pastovumą ir mazinantys neramumus.

Tuo tarpu Seimo žmogaus ir piliečių teisių bei tautybių reikalų komiteto pirmininko Emanuelio Zingerio manymu, per pastaruosius 50 metų demokratines valstybėse įsigaliojusios normos dar netapo Lietuvos tikrove.

Punsko pasienio užkarda bus kliūtimi sienos pažeidėjams

Varšuva, kovo 20 d. (BNS)

— Lenkijos parlamentas teigia, kad pasienio užkardos iškelinimas iš Punsko būtų parankus kontrabandininkams ir nelegalių migrantų vedliams.

„Esu įsitikinęs, kad bandymas neleisti įkurti pasienio užkardą Punske yra labai parankus kontrabandininkams ir nelegalių imigrantų per sieną vedėjams, todėl įkurimas stipriai suduos smūgį nusikaltėlių pajamoms“, sakoma Lenkijos Seimo administracinės komisijos pirmininko Jan Rokita atvirame laiške

„Margučio“ archyvas jau Lietuvoje

Vilnius, kovo 22 d. (BNS) — Lietuvos archyvų departamentą pirmadienį pasiekė Čikagos „Margučio“ radijo archyvas.

Departamento generalinis direktorius Vidas Grigoraitis sakė, kad tai — didžiausia iki šiol Lietuvos archyvų gauta siunta.

54 dėžėse, sveriančiose apie 900 kilogramų, yra „Margučio“ laidų įrašai, pokalbiai su žymiais užsienio lietuvių žmonėmis, programų aprašymai, susirašinėjimas, kiti dokumentai. Departamentui taip pat perduotas filmas apie Lietuvos prezidentą Antaną Smetoną.

Pasak V. Grigoraitio, archyve yra dar 1940 metais įrašyti juostos. Čikagoje „Margučio“ radijas pradėjo veikti 1932 metais.

Perduoti archyvą Lietuvai nutarė Pasaulio lietuvių bendruomenės Lituanistinio švietimo komisija ir bendruomenės archyvų saugotojas Viktoras Kučas.

KALENDORIUS

Kovo 23 d.: Turbijus, Domas, Akvilė, Galigintas, Vismantas.

Kovo 24 d.: Liucija, Gabrielius, Hilda, Daumantas, Nika.

SVEIKATOS KLAUSIMAI

SAUGOKIMĖS APGAVIKŲ SVEIKATOS SRITYJE

JONAS ADOMAVIČIUS, MD

Daug žmonių trokšta savo sveikatą sutvarkyti tučiuojau. Tokie ieško, siekia ir tikisi greito stebuklo bet kurios negalės sutvarkymui ir dažnai stato savo sveikatą ant „kortos“. Tokių žmonių norais dažnai pasinaudoja apgavikai. Jie išleidžia knygas, brošiūras, skelbiančias mediciniskai pavojingus ligų gydymus, perša nevertas dietas ir apgavikiškas sutvėrimo programas. Tokių gydytojų raštai net ragina neklausyti savo gydytojų, neimti jų prirašytų vaistų, o naudoti apgavikų priemones lengvam ir greitam nutukėjimo suliesėjimui, jaunystės atstatymui, artrito ir vėžio gydymui, širdies ligų išvengimui. Tas viskas yra tik melas, nuskriaudžiant lengvatikius ir pastorinant tokiems visiems apgavikams pinigines.

Ar ir mes statysime savo sveikatą „ant kortos“? Kiekvienas ir kiekviena, kuris ir kuri seka ne mokslu pagrįstomis apgavikų vilionėmis, stato savo sveikatą ir gyvenimą pradžiai. Juk žmogus negali labai daug bet kokios medžiagos ryti, ar tai bus vitaminai, mineralai, žolės, vien

todėl, kad koks apgavikas prižada lengvai, neskausmingai visko, kiek norint valgant, numesti svorį ar prailginti gyvenimą.

Užtat gyvenime saugiai ir nuo visokių „stebuklingų išgydymų“ tolinkimės, klausydamiesi duomenų ir patarimų, kurie remiasi moksliniais tyrimais, nors jie ir nežada stebuklingo ir greito pagijimo, nes jo mums neretai ir nereikia.

Mokslas pagilino žinias apie mūsų kūną tiek, kad beveik kiekvienas ir kiekviena gali pakeisti sveikatą savo gyvenimą ir sumažinti pavojų susirgti vėžiu, širdimi, paralyžiumi ir kitokiomis ligomis.

Gindamiesi nuo mediciniskų apgavikų, neapsileiskime ir patys savo sveikatos stiprinime. Valykime dantis po kiekvieno valgio vien su šepetėliu ir vandeniu — be jokių kitokių priedų. Tik taip elgdamiesi, net senatvės sulaukę, turėsime sveikus dantis ir pajėgsime kasdien suvalgyti vaisių po keturis kartus, o daržovių po penkis, kas dabar yra būtumas kiekvienam ir kiekvienai. Sėkmės.

VAISTŲ BUS GALIMA NUSIPIRKI IR KUR NĖRA VAISTINIŲ

Kaimo gyventojams dėl dėžėlių vaistų ar tvarkos jau nebereikės gaišti daug laiko — keliauti į artimiausią miestą ar rajono centrą. Sveikatos apsaugos ministerija, kaip informavo Vaistų politikos departamento direktorius Gintautas Viskaitis, parengė naują kaimo gyventojų aprūpinimo vaistais tvarką.

Tose kaimo vietovėse, kur nėra vaistinės ar jos skyriaus, vaistai nuo šiol bus parduavinėjami pirminės sveikatos priežiūros įstaigose — ambulatorijose, medicinos punktuose. Atsakinga už šį darbą kiekviename rajone bus vaistinė, atitinkanti nustatytus reikalavimus — turinti reikiamą dydžio patalpas vaistų atsargoms, transporto priemonę bei techninį personalą, taip pat kompiuterines vaistų paieškos, dokumentų bei kompiuterinių vaistų receptų apskaitos sistemas. Vaistinė privalės savo transportu ir savo sąskaita tiekti vaistus į

visas jai priskirto rajono pirminės sveikatos priežiūros įstaigas. Atsakingu už vaistų pardavimą pirminės sveikatos priežiūros įstaigoje skiriamas specialistas, turintis aukštąjį arba aukštesnįjį medicinos išsilavinimą.

Savo pirminės sveikatos priežiūros įstaigoje kaimo gyventojai galės įsigyti visus jiems reikalingus vaistus, išskyrus narkotikus bei kitus kiekybiškai apskaitomus preparatus. Čia taip pat bus galima nusipirkti asmenų higienos, kūdikių priežiūros, slaugos priemonių, maisto priedų, gydomosios kosmetikos, kitų vaistinės prekių. (Elta)

NEMOKAMAI PASITIKRINK DĖL ŽIV

Lietuvos AIDS centras vasario 15 d. pradėjo dešimties dienų akciją „Nemokamai pasitikrink dėl žmogaus imunodeficitinio viruso (ŽIV)“.

Iki vasario 25 dienos trijose Vilniaus vietose — AIDS centro anoniminiame kabinete, Šeškinės gatvėje, Dispanseriniame skyriuje Kairiūkščių

Knygos apie Alvudą sudarytojas prof. dr. J. Ciparis (dešinėje) su dr. J. Adomavičiumi. Nuotr. Edvardas Šulaitis

ALVUDAS ŠVENČIA JUBILIEJŲ

„Alvudo jubiliejus“, — taip vadinasi neseniai iš Lietuvos atkeliavusi ten išspausdinta informacinė knyga apie Amerikos lietuvių vaiko ugdymo draugiją Čikagoje, švenčiančią 40 metų jubiliejų. Tai yra savotiškas Čikagos lietuvių visuomeninės ir kultūrinės veiklos dokumentas, kuris atspindi daugelio žmonių idėjų ir jų pasireiškimų sintezę.

Sios knygos sudarytojas prof. dr. Juozas Ciparis teigia, kad knygoje apžvelgti būdinių Alvudo keturiasdešimties metų veiklos etapai. „Tai nėra istoriškai nuoseklus šios draugijos veiklos aprašymas, nuvesti tik patys ryškiausi darbai. Neatsitiktinai daugiausia dėmesio skirta vaikams, jaunimui, Vaikų teatrui, sveikatingumo ugdymui, vienam pirmųjų Alvudo steigėjų, dabartiniam ilgamečiui draugijos pirmininkui ir neišsenkančių idėjų šaltiniui dr. Jonui Adomavičiui“, — teigia šio leidinio sudarytojas.

Ši knyga yra suskirstyta į penkis skyrius, ir juose trumpiau ar plačiau aptarta dešimt temų. Skaitome Zuzanos Juškevičienės, Stasės Petersonienės, Juozo Cipario, Kazio Račkausko, Bernardo Saknio ir kitų autorių ilgesnius ar trumpesnius straipsnius.

Iš knygos galima sužinoti, kad Alvudas tikrai daug dirbo ir savo pirmaisiais gyvavimo dešimtmečiais išvarė didelę vagą Čikagos lietuvių gyvenime. Bet kartu gal kiek reikia apgailestauti, jog dabartiniu metu ta veikla gerokai sumažėjo ir pasikeitė jos profilis. Turbūt taip jau buvo padiktuota aplinkybių ir dabarties sąlygų.

Taciu, kaip bebūtų, tai —

gatvėje ir „AIDS referens“ laboratorijoje Liubarto gatvėje — bus nemokamai konsultuojama ŽIV klausimais, dalijama informacinė literatūra ir tikrinamas kraujas.

Narkotikus vartojantys asmenys galės kreiptis į socialinių ligų kabinetą „Demetra“ Kauno gatvėje.

Paprastai kraujo patikrinimas dėl ŽIV kainuoja mažiau nei 8 litus.

AIDS centro direktorius Saulius Čaplinskas sakė, kad tokia akcija norima paskatinti žmones pagalvoti apie savo elgesį. „Ieškome įvairių formų, kaip tai padaryti. Viena jų — nemokama konsultacija ir kraujo patikrinimas ribotą laiką. Galbūt žmonės, ypač jauni, suvoks, kad kraują tikrintis verta reguliariai, o dar geriau imtis prevencinių, visiems gerai žinomų priemonių prieš AIDS“, — tvirtino S. Čaplinskas.

Lietuvoje oficialiai yra užregistruoti 138 žmogaus imunodeficitinio virusu užsikrėtę asmenys. (Elta)

ją. Sunku būtų visus J. Adomavičiaus darbus čia išvardinti ir įvertinti. Apie jo veiklą būtų galima išleisti storą knygą, jeigu norėtume viską sudėti vienon vieton. Reikia manyti, kad toks leidinys ateityje bus išleistas, nes šiaip iš žmonių atminties faktai greitai išnyksta, ir tada jie pasmerkti žuvimui.

„Alvudo jubiliejus“ knyga — 248 puslapiai, jos viršelį papuoštas dr. J. Adomavičiaus sodybos kiemelyje stovinčio plieninio koplytstulpio (projekto autorius architektas Jonas Mulokas, sumanymą įgyvendino Antanas Janonis su žmona) nuotrauka. Knygą išleido UAB „Valstietiški laikraštis“ Vilniuje 1,000 egz. tiražu.

Edvardas Šulaitis

„NERINGAI“ KONCERTO-VAJIAUS GARBĖS KOMITETAS

Suprassdami jaunimo stovyklų įtaką lietuviškos išeivijos jaunimui ir informuoti apie dabartinę „Neringos“ stovyklos finansinę padėtį, sutiko į 30-ojo gimtadienio progą įvykdyti renginį, kurio metu bus ruošiamas religinio koncerto-vajiaus garbės komitetas šie asmenys: Lietuvos ambasadorius JAV Stasys Sakalauskas ir jo žmona Jūratė Sakalauskienė; Lietuvos gen. konsulas New Yorke dr. Petras Anusas ir jo žmona dr. Lidija Anusienė; buv. gen. konsulas New Yorke Anicetas Siututis ir jo žmona Janina Siututienė; Pasaulio katalikų moterų unijos tarybos atstovė dr. Aldona Šlepetytė Ianaac; Amerikos Lietuvos Vytėjų atstovė Loreta Stukienė; JAV LB rytinio Connecticut apylinkės pirmininkas Vytautas Alksnis ir jo žmona Irena Alksnienė; JAV LB Soc. reikalų tarybos pirmininkė Birutė Jasaitienė; Aušros Vartų NY bažnyčios mecenatė dr. Gražina Balionaitė Austin; Yale University ir N. Pr. seserų auklėtinė dr. Elona Marijošaitė Vaisienė; L.M.F. Hartfordo klubo atstovė Ada Ustijauskienė.

Jiems visiems N. Pr. Seserų rėmėjų valdyba yra labai dėkinga, bet ypač aukštiesiems Lietuvos valstybės pareigūnams: ambasadoriui, gen. konsului ir viceministrei. Jų dėmesys „Neringai“ ir visų garbės komiteto narių pritarimas koncertui-vajui, lai paskatina

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4645 W. 63rd Street, Chicago, IL 60639-5588.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$95.00. Foreign countries \$110.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4645 W. 63rd Street, Chicago, IL 60639-5588.

Mūsų laikraščio leidimas, pakeitimų už prenumeratą nesužinoti. Prie pavarės ir adreso, siūdami laikraštį patvirtinti, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

	Metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$95.00	\$55.00	\$35.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$110.00	\$60.00	\$40.00
Tik šaltadienio laida:			
JAV	\$55.00	\$40.00	\$30.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$60.00	\$45.00	\$35.00
Užsienietis (Lietuva):			
(Air cargo)	\$100.00	\$55.00	
Tik šaltadienio laida	\$55.00		
Užsienietis (užsienietis) oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Tik šaltadienio laida	\$160.00	\$85.00	

Vyriausio redaktorius — Darius Binkaitis

Administracijos — Valentinas Krumpelis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šaltadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:00, šaltadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisyti nereikalauja. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pridėti kopiją.

lietuvišką išeiviją naujai susimastyti ir prisidėti prie lėšų telkimo „Neringai“. Rengėjai viliasi, kad vienaip ar kitaip apie šį renginį ir jo tikslą sužinoję tie, kurie rūpinasi ir sielojasi Lietuvos jaunuliu neužmirš ir išeivijos lietuvių jaunulio. Stovyklavimas yra viena priemonių jauną žmogų laimėti Lietuvai. Gal jis ateityje bus reikalingas Kongreso narių ir senatorių durų rankenas klebenti. „Draugo“ vyr. redaktorė viename vedamajame sako: „...nerami padėtis ir ateitis neišiki“ (laisvai atkartota — A.P.). Lai šie jo žodžiai pažadina mus ruošti ateitį jaunimą, remiant visus mokyklas, stovyklas, o „Neringos“ trisdešimtojo gimtadienio progą — „Neringą“.

Koncertas įvyks balandžio 11 d., sekmadienį, 2 v. p.p. Putname, St. Mary's bažnyčioje. Aukšto lygio koncerto programą atliks vargonų virtuoza Virginijus Barkauskas ir solistė Marytė Bizinkauskaitė. Rengėjai laukia visų ir iš visur, bet, jei būtų per toli, ar dėl kitos priežasties negalėtumėte atvykti, malonei būtų atsiųsti auką: „Neringa“ 600 Liberty Hwy, Putnam, CT 06260.

Aldona Prapuolenytė
Koncerto-vajiaus koordinatore

PAMINKLAS ANTANUI BARANAUSKUI

Dailininkų sąjungos paminklinės skulptūros dirbtuvėse Kirtimuose ryškėja iš granito kalamo paminklo literatūros klasikui Antanui Baranauskui formos. Paminklo autorius skulptorius Gediminas Jokubonis tikisi, kad jo darbas stovės Seinuose jau šių metų birželį, prieš atvykstant į Lenkiją popiežiui Jonui Pauliui II.

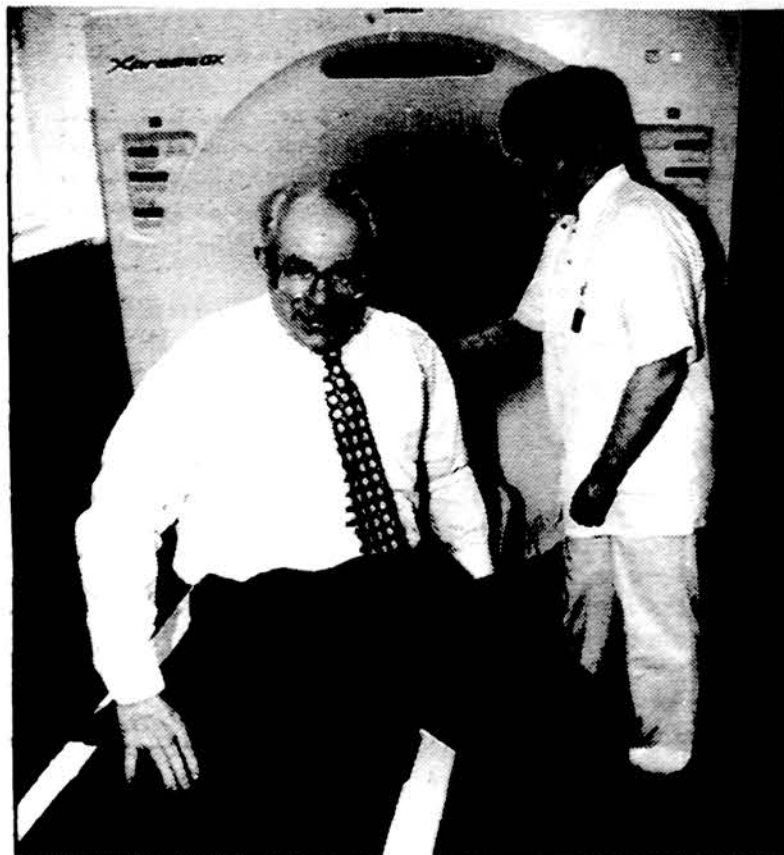
G. Jokubonis sakė, jog darbai vyksta gana sklandžiai, iki popiežiaus atvykimo juos baigti skubina ir Lenkijos Seimo vicemaršalas. Žiemą po atviru dangumi granitines skulptūros kalimo darbai sulėtėjo dėl sunkių sąlygų, bet pavasarį skulptūrą dailins pats autorius, kuriam neseniai atlikta sudėtinga širdies operacija.

Skulptorius sakė, kad 3,5 m aukščio skulptūra vaizduoja stovintį brandaus amžiaus vyškupą A. Baranauską. Paminklui siūlytos net penkios vietos, tačiau pasirinkta labiausiai matoma — priešais Seinų katedrą. Daugiausia rūpestį kelė šio žemės plotelio, priklausiusio Elko vyskupijai, perdavimas Seinų miestui. Galiausiai paminklo likimas buvo aptartas vyriausybiniu lygiu, ir darbai pajudėjo. Skulptorius džiaugiasi, kad

pagaliau Lenkijos lietuviai turės paminklą vyskupui A. Baranauskui.

Aikštę paminklui Seinuose projektuoja architektas Vytautas Čekanauskas. Paminklo statyba, pasak G. Jokubonio, kainuos apie 300,000 litų.

Paklaustas apie ateities planus, G. Jokubonis sakė ketinąs dalyvauti Lietuvos taksantmedžio minėjimo programoje. Rudenį skulptorius su žmona teltininkė pakviesti į Varšuvą. Čia bus pristatomi Bronės Jokubonienės gobelei ir batika bei Gedimino Jokubonio didžiųjų paminklų nuotraukų ekspozicija. (Elta)

Vilniaus miesto valdybos narys, kovo 11-osios Akto signataras Medardas Čobotas išbandė japonišką kompiuterinį tomografą. Vilniaus greitosios pagalbos universitetinėje ligoninėje atidarytas neurochirurgijos skyrius. Nuotr. Eltos

Karolis Janušis, atnešęs rūbų ir žaislų Lietuvos vaikams į „Saulutes“, Lietuvos vaikų globos būrelį sandėlyje Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Nuotr. Indrė Tūjūnienė

PALIOKIENĖ, LANDSBERGIS, MARČIULIONIUKAI

BRONIUS NAINYS

Visi tą patią dieną Pasaulio lietuvių centre, Lemonte, ir kone tuo pačiu laiku. Įdomus vilnietų derinys — politika ir sportas. O Čikagos jaunimo centre irgi tą patią dieną ir tuo pačiu laiku kaip bičių avilys dūzgė Kaziuko mugė. Spūstis kaip prie velykinės. Kazin tik ar iš didelės meilės skautams, ar iš patriotiško nusiteikimo Lietuvos politikams, kurie joje irgi buvo, o Lietuvos Seimo pirmininkas buvo dar ir pagerbtas, pakviečiant jį mugę atidaryti. Taigi kovo 7 lietuviškas gyvenimas čia virė. „Drauge“ buvo jis ir aprašytas. Viskas taip, kaip vyko — laikrodžio tikslumu. Todėl gal ir nebebutų apie ką rašyti, žinoma, jeigu i įvykius žvelgtum iš juos aprašiusių pusės.

Tačiau kažkoks kirminas knibina į juos pažvelgti ir šiek tiek iš kitos pusės, kurios svetiai iš Lietuvos, išskyrus gal tik sportininkus, mums lyg ir bando nerodyti.

Nežinau, kas yra Gražina Paliokienė. Iš profesijos ji gydytoja, bet dabar — švietimo viceministrė. Ar dėl to, kad ji yra ir tos srities žinovė, ar dėl to, kad krikščionė demokratė, kuriems, pagal koalicinę sutartį, Lietuvą valdanti partija — Tėvynės sąjunga (Lietuvos konservatoriai) — turi duoti kazin kiek aukštų pareigų vyriausybėje. Girdėjau — Paliokienė teigusi, net ir pati nežinanti, kodėl ji i tokią kėdę buvo įsodinta. O priėmęs dėmesin, kad jos viršininkas švietimo ministras Korneli-

jus Platelis yra inžinierius, poetas, savivaldybininkas, buvęs leidyklos direktorius, toms pareigoms parinktas iš ministerijos „išvalius“ lituanistą, mokslininką, lietuvių tautos ir jos kalbos begalinį mylėtoją prof. dr. Zigimą Zinkevičių, ne spėti nebedrįstu, kas Lietuvos švietimo ir mokslo „politikoje“ darosi. Išpėjęs turbūt pirmas gauciai dabar Lietuvių fondo steigiamą „Nobelio premiją“, nes kas gi patikės, jog inžinierius ten atsirado dėl to, kad jis yra Tėvynės sąjungos narys, konservatorius.

Grazinos Paliokienės pasakaita manęs nenuvylė. Viceministrė žinojo, ką kalba. Pasakaitoje sutelktas gausus žinių kraštis rodė, kad ji Lietuvos mokyklų, ypač pradinųjų bei vidurinių, taip pat jas lankančio bei nelankančio jaunimo visuomeninę-socialinę padėtį pažįsta gerai, žino visas bėdas, vargas, daugelio jų tėvų skurdą, nepriteklus, valstybės požiūrį, mokyklose vykdomas dabartines programas ir suvokia, kokios jos turėtų būti, kaip dabar Lietuvoje mada sakyti, pritaikytos vakarietiškiems reikalavimams. Nuosekliai surašytoje paskaitoje viceministrė, kaip naujos programos dalis, nurodė krikščionišką ideologinį auklėjimą, asmenybės ugdymą, socialinio bendravimo skatinimą, profesinį ruošimą ir kelias kitas, tačiau ne žodelio apie prieškarinę nepriklausomoje Lietuvoje taip svarbų buvusį tautinį auklėjimą. Ir tik paklausta, tvirtai pritarė

Lietuvos švietimo ir mokslo viceministrė dr. Gražina Paliokienė lankantis Čikagoje, su ja susitikę Lietuvos Krikščionių demokratų remėjai. Iš kairės pirm. Jonas Vaznelis, Marija Remienė, dr. Paliokienė, Irena Pabedinskienė, Pranas Povilaitis ir Jonas Pabedinskas.

tokio auklėjimo būtinybei, pridurdama dar, kad šiai programai ruošti komisijos jau sudarytos ir darbas vyksta. Bet ji negalėjo pasakyti, kada tai ateis i mokyklų klases.

Apie religinį auklėjimą paklausta, sakė, kad pamokos nėra privalomos, bet, norintieji tikybos mokyti, sąlygas turi. Aišku — tuo auklėjimu turi rūpintis kiekvienos religijos vadovai. Bet mums atrodo, kad šioje srityje per mažai pastangų rodo net Lietuvos Katalikų Bažnyčia, iskaiciuodamas dabartines programas ir suvokia, kokios jos turėtų būti, kaip dabar Lietuvoje mada sakyti, pritaikytos vakarietiškiems reikalavimams. Nuosekliai surašytoje paskaitoje viceministrė, kaip naujos programos dalis, nurodė krikščionišką ideologinį auklėjimą, asmenybės ugdymą, socialinio bendravimo skatinimą, profesinį ruošimą ir kelias kitas, tačiau ne žodelio apie prieškarinę nepriklausomoje Lietuvoje taip svarbų buvusį tautinį auklėjimą. Ir tik paklausta, tvirtai pritarė

Prisimename, kokia uoli jaunimo auklėtoja Katalikų Bažnyčia buvo prieškariniais laikais. Gimnazijos tikybos mokymas buvo privalomas, dvasininkų veržlumas net įtampą

buvo sukėlęs ir privėdė prie Moksleivių ateitininkų sąjungos uždarymo, bet šiandien tie reikalai eina kažkaip kitaip. Ir sunku suprasti, kodėl.

Nemanau, kad, kalbedamas apie tautinį auklėjimą, kas nors siūlytų diegti jaunimui kokį lietuvišką nacizmą ar fašizmą. Velnio p su tokiais, žmonija naikinančiais, „izmais“. Bet dabar taip labai peršant kosmo „izmu“ dvelkiantį pilietinį auklėjimą — taip juk sakė ir, vos tik ministras tapęs, Kornelijus Platelis jau pačia pirmą savo tarnybos dieną, — kuriant pilietinę visuomenę, kažkaip pradedu galvoti, ar per ateinančių Dainų šventę Vilniuje, Šokių dieną, dar šoksime tautinius ar jau kažkokius pilietinius šokius, pasipuošę pilietiniais drabužiais.

Neišgirdome iš Paliokienės nieko ne apie istorijos programą. O visgi mums rūpi žinoti, kas iš tos srities i programą bus įrašyta? Kokia Lietuvos istorija jose bus dėstoma? Ar daug jos bus skirta Lietuvos kancionis ir laisvės kovoms: aštuonioliktųjų metų savanoriams, 1941 m. laisvėliams, antikomunistinei, antinacinei rezistencijai, gincluotam pasipriešinimui prieš okupantus, Lietuvos partizanų kovoms, vėliausiai po grindininkų veiklą? Kokią medžiagą ir kas ruošia šiai sričiai? Žinoma, ja prie vakarietių gal ir neprisiderinsim, nes apie tą laikotarpį jie kurčiai buvę, kurčiai nori ir likti. Mat už laisvės kovojusieji buvo lietuvių tautos didvyriai, jie kūrė valstybę, kurios suverenitetas priklausytų tautai, o ten dabar kuriamos kažkokios pilietinės visuomenės, ko gero ir „homo sovieticus“ kvapeliu padvelkiančios.

Ir dar sunkiau pasidaro tokią Lietuvos valdžių filosofiją suvokti, kai spaudoje paskaitai apie Izraelio parlamento pirmininko Dan Tichono skati-

nimą i Lietuvos mokyklų programą įtraukti žydų holokausto istoriją, o apie mūsų tautos kancias per ištisus devynerius nepriklausomybės metus ne vienas moksleivis dar ne žodelio neišgirdo.

Paguodžianti Gražinos Paliokienės žinia: Zigimo Zinkevičiaus Vilniaus krašte pasėta sekla prigyja. Lietuvišką medelį, jo padedamas, laisto apskrities viršininkas Alis Vidūnas. Neverčiame mes jo iš lenko daryti lietuvi, Lietuvos valstybėje kiekvienas gali būti toks, koks jis nori, bet nutautusiam lietuviui padėti grįžti atgal ir tapti pilnaverčiu savo tautos nariu yra jau valstybės pareiga, ir, atrodo, Vidūnas ją tinkamai atlieka.

Tikiu, kad tokių temų panašinti nepamiršim ir su pačiu Lietuvos švietimo ministru Kornelijum Plateliu, kai jis, kaip JAV LB Kultūros tarybos švedas čia lankysis gegužės mėnesį.

Seimo pirmininkui Vytautui Landsbergiui, politinių ginklų gerojai apmaltam, nors ir i žymiai „kietesnius“ mūsų klausimus atsakyti buvo lengviau. Mažai jam tebuvo i laisvėliams, palengvinimas — klausimai turėjo būti i teikti raštu, ir aštresnių pokalbio vadovai gal net padėjo išvengti. Tai liudijo antrą kovoms, vėliausiai po grindininkų veiklą? Kokią medžiagą ir kas ruošia šiai sričiai? Žinoma, ja prie vakarietių gal ir neprisiderinsim, nes apie tą laikotarpį jie kurčiai buvę, kurčiai nori ir likti. Mat už laisvės kovojusieji buvo lietuvių tautos didvyriai, jie kūrė valstybę, kurios suverenitetas priklausytų tautai, o ten dabar kuriamos kažkokios pilietinės visuomenės, ko gero ir „homo sovieticus“ kvapeliu padvelkiančios.

Ir dar sunkiau pasidaro tokią Lietuvos valdžių filosofiją suvokti, kai spaudoje paskaitai apie Izraelio parlamento pirmininko Dan Tichono skati-

Tik dėl dviejų nulių...

Danutė Bindokienė

Kiekvienas vaikas jau pirmame skyriuje sužino, kad „nulis yra tik nulis“, net jeigu prie jo pridėtų ilgiausią eilę nulių, nieko daugiau neturės, kaip ilgą nulių eilę... Gaila, kad tą pirmokelišką aritmetikos pamoką užaugusieji lengvai pamiršta, kitaip šiandien neturėtume bėdų, kurias padarė kaip tik du nuliai. O tie du nuliai atsirado viso pasaulio kompiuteriuose, kai šiu metų pabaigoje iškosime i naują tūkstantmetį.

Tai ne nauja problema — apie jos atėjimą šviesesnės galvos kelis kartus perspėjo, bet kaskart tie perspėjimai pastumti i šalį, nes 1999 m. gruodžio 31 d. atrodė labai toli ir pakaks laiko visus nelygumus ištaisyti, kompiuterius itikinti, kad 2000-ieji yra daugiau negu du nuliai. Tik nuo 1995 m. IBM kompiuterių specialistai pagaliau pripažino, kad 2000 m. sąvartoję net patys „išmintingiausi“ kompiuteriai nesupras, ką reiškia du nuliai datos gale ir dėl to gali kilti įvairiausių sutrikimų tiek finansų, tiek kasdieninės buities reikaluose. Bet ir prieš penkerius metus tikėta, kad yra laiko visus „vabaliukus iš kompiuterinių sistemų išgaudyti“, nesklindamų išvengti.

Sakoma, kad viskas prasidėjo penkiasdešimtojo dešimtmės pabaigoje, kai kompiuterinės sistemos tebebuvo vystykluose. Kaip žinome, IBM ir su „primityviais“ kompiuteriais tuo metu jau atliko daug svarbių funkcijų, rinko įvairius duomenis, ypač Amerikos karinių pajėgų bei apskritai gynybos srityje. Kadangi duomenys buvo įrašomi, išspaudžiant skylutes i specialias korteles, norint sutaupti jose ribotą vietą, datos pradėtos žymėti dviem skaitais, nepaisant, ar tai diena, ar mėnuo, ar metai. Taip atsirado 99.03.07, užuot 1999.03.07. Programa buvo pavadinama COBOL (common business-oriented language) ir laikyta labai veiksminga, kol horizonte vis ryškiau pradėjo galvą kaišioti 2000 metai ir šalia jų atsirado „pabaisa“, vadinama Y2K vardu.

Iš tikrųjų niekas tiksliai nežino, kas atsitiks, kai nuaidės paskutinis 1999-jų metų laikrodžio dūzis ir prasidės naujas tūkstantmetis. Galbūt visai nieko, bet tam tikras pavojus gali būti, nes šiandien kompiuterių tinklas labai platus: jo pagalba mokamos sąskaitos, atliekami vietiniai ir

tarptautiniai verslo, ypač biržos, reikalai; teikiamos paslaugos, užregistruojami gimimai, vedybos, mirtys, tvarkomi valstybės ir kiti mokesčiai; pagal kompiuterių duomenis gydytojai nustato diagnozes, kompiuteriai tvarko lėktuvų skrydžius, dujų, vandens, elektros tiekimą ir atlieka daugybę kitų svarbių veiksmų, sutauptydami žmonėms daug darbo bei laiko (jau nekalbant apie greito tarpusavio susizinojimo bei pramogų patogumus).

Šiandien nelabai galima įsivaizduoti kasdienybės be kompiuterio pagalbos. Ir galbūt čia slypi pati giliausia problema: žmogus sudėjo visas viltis, patikėjo svarbiausius savo gyvenimo reikalus elektroniniam aparatui, suteikdamas jam ne tik „žmogiškų, bet tiesiog dieviškų savybių“. Tas žmonijos istorijoje jau ne kartą atsitiko, bet tik ne tokiu plačiu mastu ir ne su tokiomis pasekmėmis, jeigu „neklaidingasis tarnas kompiuteris“ staidy prades klysti. O suklysti jis tikrai gali, nes, pažymėdamas tik du paskutinius naujojo tūkstantmečio skaitčius, kurie yra nuliai, jų nepalaikys tikslia data ir visi duomenys su triks, laukiant, kol žmogus juos atpažintų.

Neseniai nepriklausoma tarptautinė organizacija patikrino 87 kraštų pasirušimimą galimiems kompiuterių sutrikimams naujo tūkstantmečio pradžioje. Atrodė, kad JAV, kartu su Australija, Belgija, Didž. Britanija, Kanada, Danija, Airija, Izraeliu, Švedija ir dar keliomis kitomis valstybėmis, yra geriausiai pasiruošusios visiems netikėtumams ir nenumato jokių kompiuterinių sutrikimų. Tačiau pasiruošusių yra mažuma, o kitos — arba šiek tiek pažengusios pasiruošimo keliu, arba taip toli atsilikusios, kad laikomos visai nepasiruošusiomis. Tarp pastarųjų, deja, yra ir Lietuva (kartu su Rusija, Kinija, Pakistanu, Rumunija, Indonezija ir visu pulku Trečiojo pasaulio kraštų). Lenkija stovi kiek aukščiau, o apie kitas dvi Baltijos valstybes net neužsimenama.

Ar reikia rūpintis Y2K problema? Atsargumas ir tam tikras pasiruošimas niekam nepakenks, tačiau svarbiausia yra labiau pasitikėti dieviška globa ir žmogišku įžvalgumu, akiai neskant vien technologijos stebuklais.

Šarūno Marčiulionio mokyklos mokiniai, apsilankę Illinois gubernatoriaus George H. Ryan įstaigoje Čikagos miesto centre. Kartu su jais — gubernatoriaus pavaduotoja etniniamis reikalams Pat Michalski.

„GRANDINĖLĖS“ REIKSMĖ IŠEIVIJOS LIETUVIŲ KULTŪROS GYVENIMUI

LIGIJA TAUTKUVIENĖ

Nr.5

Tėsinys

Kaip ir visada, L. Sagys, atsakymas i pagiriamuosius žodžius išlieka kuklus — per daug priskiriate man nuopelnų. Na, o pasirengimui laiko ištis buvo per mažą — i šventės sukūrį įsijungęs tik nuo gegužės 25(!) dienos. Negalėjęs, nes ką tik pabaigęs pavasario semestrą kolegijoje, todėl manas, kad šventėje didesnio darbo nuveikti negalės, o tik panaudos kitų jau atlikto darbo vaisius. (...) beliks tik suderinti ir sudaryti planą techniškai šventėje atlikti.

Pokalbis pakrypsta platesne tema — tautinio šoko reikšmė jaunimo auklėjimui. Tokiame trumpame pokalbyje negalima atsakyti išsamiai i tai, tačiau, L. Sagio nuomone, „tautiniai šokiai yra viena veiksmingiausių priemonių arba būdų suburti lietuvių jaunimą ir tuo pačiu jį bent iš dalies apsaugoti nuo svetimon įtakon nuslydimui. Kartą gi susibūrus, jo pagalba galima nuversti kalnus, nes jis realiai pajunta esant tautos reprezentantą, darbą pamėgsta ir glusniai pritampa prie lietuvių tautos kamieno. Šio jausmo įtakoje jaunimas pasidaro daug prieinamesnis ir kitoms tautinio auklėjimo priemonėms. Todėl dažnai girdimas prie-

kaistas, kad tautiniai šokiai lietuvių neįlaikys, nėra pagrįstas aukščiausi minimu požiūriu. Priešingai, tautiniai šokiai išpura dirvą tautinės sąmonės sekliai tarpai. Sakytum, ar šiandien, Br. Shoto koregavimais, šokėjai dirbtų taip nuoširdžiai, kaip matote, jei jie nesijautų esą lietuvių tautos atžala? Žinia, vienų tautinių šokių nepakanka mūsų tikslų siekiant, ir aišku, kad nuo čia turi toliau darbą tęsti mūsų mokyklos ir visuomenė, jei norima vėslų daigą didžiu medžiu išugdyti. Be kita ko, ir okupuotoje Lietuvoje tautiniai šokiai yra virtę tautinio savitumo sunkiai sutramdoma demonstracija. Šia prasme tautiniai šokiai yra tėvynės ir užsienio lietuvių jaunimo tampus dvasinis ryšys, nežinas jokių užtvarų, nors vieniems kitų ir nepažįstant. Toks ryšys patvirtų galinga srove, pirma proga jiems asmeniškai susitikus (ten pat). Ar šiandien, žvelgiant per laiko prizmę, neatrodo šie L. Sagio žodžiai pranašiški? Žinoma, labiausiai gaila, kad tuo laiku ne visi taip, ar bent jau panašiai, galvojo.

Prisimindamas praėjusią, taigi pirmąją išėivijos tautinių šokių šventę (tada „Grandinėles“ pašokta „Sadutė“ užburė žiūrovus ir ne vienas braukė ašarą), L. Sagys, be abejonės, pripažįsta, jog tai buvus didinga ir labai gerai surengta šventė. Neišdyla iš atminties vienas didingiausių šventės momentų, kai „šalia galingų tautų — JAV ir Kanados — himnų — amfiteatro skliautuose nuaidėjo Lietuvos himno paskutiniai akordai, man pačiam ir, mačiau, kitiems „Grandinėles“ šokėjams sudreko akys. Šis jausmas dar ir šiandien kuta širdį. Atsimenu, kad šokėjai tuo įspūdžiu dalinosi dar mėnesių mėnesiais po šventės, visi gyvai, su įsijautimu jį komentuojant. Šokėjams lietuviškumas

tada pražydo pasididžiavimu, o „Sadutės“ pasisekimas, jau buvo tik antraeilės reikšmės mažas įnašas bendram triumfui“.

Šiandien, rašant apie praėjusius įvykius, negaliu nesigėrėti L. Sagio ateities įžvalgumu. Nepaprastai puikiai įvertindamas regioninių repeticijų naudą Detrote ir New York, kurios turėtų būti praktikuojamos ir ateityje (deja, jų taip trūko Dešimtojoje), teikia didelę reikšmę tokioms ir panašioms šventėms — puikiasias pavyzdys jaunosios kartos lietuvių išlaikymo ugdymui. Tai „neįkainojama, pradedant gyvais tautos veteranais, senosios kartos išėivija, vėlesnių laikų Amerikon atklydusiais lietuvių dalimi ir baigiant čia gimusiu, augusiu ir tautos kovon už prigimtas teises įsijungiančiu prieraugliu — visų jų širdys suplaka vieningu unisonu ir krūtinę užpildo šilts jausmas. Jis liudija, kad lietuviams gimė, dar ilgus laikus tokiais ir liksime“. Žinoma, kaip svarbu, kad visų įdėtos pastangos būtų apvainikuotos dmesiu — taip norisi, jog nemažas salės amfiteatras būtų užpildytas žiūrovais. Savaisiais. Tada ir vėl bus dar kartą pademonstruotas tas kartų ryšys ir dmesys vienu kitiems.

Šiandien tai lygiai taip pat svarbu, kaip ir vakar, tai svarbu ir rytoj. Kaip svarbu, kad metams bėgant, vieniems iškeliaujant Anapilin, kitiems atvykstant iš tėvynės, tęstųsi pradėtas svarbus darbas — vykty šokių ar dainų šventės, jaunimas ar vyresni jungtųsi i bendrą ratelį ir, padavę vieni kitiems rankas, dirbtų taurų lietuvių išlaikymo darbą.

Šventė įvyko liepos 7 dieną. Dailininko A. Trinkūno sukurto dekoracijos pradingo tarp didingo šokėjų šurmilio. Šventės vedėja — garsi Hollywood aktorė

tada pražydo pasididžiavimu, o „Sadutės“ pasisekimas, jau buvo tik antraeilės reikšmės mažas įnašas bendram triumfui“.

Šiandien, rašant apie praėjusius įvykius, negaliu nesigėrėti L. Sagio ateities įžvalgumu. Nepaprastai puikiai įvertindamas regioninių repeticijų naudą Detrote ir New York, kurios turėtų būti praktikuojamos ir ateityje (deja, jų taip trūko Dešimtojoje), teikia didelę reikšmę tokioms ir panašioms šventėms — puikiasias pavyzdys jaunosios kartos lietuvių išlaikymo ugdymui. Tai „neįkainojama, pradedant gyvais tautos veteranais, senosios kartos išėivija, vėlesnių laikų Amerikon atklydusiais lietuvių dalimi ir baigiant čia gimusiu, augusiu ir tautos kovon už prigimtas teises įsijungiančiu prieraugliu — visų jų širdys suplaka vieningu unisonu ir krūtinę užpildo šilts jausmas. Jis liudija, kad lietuviams gimė, dar ilgus laikus tokiais ir liksime“. Žinoma, kaip svarbu, kad visų įdėtos pastangos būtų apvainikuotos dmesiu — taip norisi, jog nemažas salės amfiteatras būtų užpildytas žiūrovais. Savaisiais. Tada ir vėl bus dar kartą pademonstruotas tas kartų ryšys ir dmesys vienu kitiems.

Šiandien tai lygiai taip pat svarbu, kaip ir vakar, tai svarbu ir rytoj. Kaip svarbu, kad metams bėgant, vieniems iškeliaujant Anapilin, kitiems atvykstant iš tėvynės, tęstųsi pradėtas svarbus darbas — vykty šokių ar dainų šventės, jaunimas ar vyresni jungtųsi i bendrą ratelį ir, padavę vieni kitiems rankas, dirbtų taurų lietuvių išlaikymo darbą.

Šventė įvyko liepos 7 dieną. Dailininko A. Trinkūno sukurto dekoracijos pradingo tarp didingo šokėjų šurmilio. Šventės vedėja — garsi Hollywood aktorė

tada pražydo pasididžiavimu, o „Sadutės“ pasisekimas, jau buvo tik antraeilės reikšmės mažas įnašas bendram triumfui“.

Šiandien, rašant apie praėjusius įvykius, negaliu nesigėrėti L. Sagio ateities įžvalgumu. Nepaprastai puikiai įvertindamas regioninių repeticijų naudą Detrote ir New York, kurios turėtų būti praktikuojamos ir ateityje (deja, jų taip trūko Dešimtojoje), teikia didelę reikšmę tokioms ir panašioms šventėms — puikiasias pavyzdys jaunosios kartos lietuvių išlaikymo ugdymui. Tai „neįkainojama, pradedant gyvais tautos veteranais, senosios kartos išėivija, vėlesnių laikų Amerikon atklydusiais lietuvių dalimi ir baigiant čia gimusiu, augusiu ir tautos kovon už prigimtas teises įsijungiančiu prieraugliu — visų jų širdys suplaka vieningu unisonu ir krūtinę užpildo šilts jausmas. Jis liudija, kad lietuviams gimė, dar ilgus laikus tokiais ir liksime“. Žinoma, kaip svarbu, kad visų įdėtos pastangos būtų apvainikuotos dmesiu — taip norisi, jog nemažas salės amfiteatras būtų užpildytas žiūrovais. Savaisiais. Tada ir vėl bus dar kartą pademonstruotas tas kartų ryšys ir dmesys vienu kitiems.

Šiandien tai lygiai taip pat svarbu, kaip ir vakar, tai svarbu ir rytoj. Kaip svarbu, kad metams bėgant, vieniems iškeliaujant Anapilin, kitiems atvykstant iš tėvynės, tęstųsi pradėtas svarbus darbas — vykty šokių ar dainų šventės, jaunimas ar vyresni jungtųsi i bendrą ratelį ir, padavę vieni kitiems rankas, dirbtų taurų lietuvių išlaikymo darbą.

Šventė įvyko liepos 7 dieną. Dailininko A. Trinkūno sukurto dekoracijos pradingo tarp didingo šokėjų šurmilio. Šventės vedėja — garsi Hollywood aktorė

Rūta Lee Kilmonytė. Ji sugebėjo sumaniai pagyventi šventę. Dvidešimties žmonių Frontozii simfoniniam orkestrui marš „Šokėjų eiseną“ sukurė ir dirigavo kompozitorius Vl. Jakubėnas. Simfoniniam orkestrui dirigavo Jonas Zdanis.

Išpūdingai pražygiavo šokėjų paradas. Buvo sumanyta įdomi choreografija, kiekvienos grupės prisistatymas. Kaip vieną įdomesnių įėjimų galima paminėti Los Angeles „Spindulio“ šokėjų. Jie buvo suformavę LA raides. Su kiekviena grupe supažindino pats šventės meno vadovas Liudas Sagys. Programai prasiidėjus, šokis vijo šoki, viskas vyko sklandžiai. Net 18 šokių buvo pašokta šventėje. Iš viso buvo užsiregistravę dalyvauti tik 25 grupės šokėjų. Žinoma, tai lengvino darbą aikštėje, nes lengviau buvo galima sudaryti šoko piešinį ir labiau jį išryškinti. Sagys sustatė programos eigą, suskirstė šokius pagal tematiką — darbo ir pasilinksminimo. Ir, nors ne visi vadovai pasistengė iki generalinės repeticijos išsiaiškinti šoko brėžinių eigą ir pasitaikė klivinių, tačiau viskas vyko gana sklandžiai.

Jau po šventės visiems norėjosi palyginti šią, dabartinę, su praėjusia. Bostono tautinių šokių grupės „Mikita“ vadovė O. Ivaškienė gal taikliausiai bus apibūdiniusi: „Tai žymiai geriau pasisekusi šventė už pirmąją. Mes tobulejame, tikrai tobulejame. Ir aš šią akimirą patenkinta galvoju apie Trečiąją šokių šventę, kuri turės įvykti ne kur kitur, bet Čikagoje (mano pabraukta — L.T.). Matote, koks gražus tautinius šokius šokančio jaunimo prieaugis auga, o tokios šventės tai milžiniškas impulsas jiems“ („Draugas“, 1963.07.20).

(Bus daugiau)

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

GELBĖKIME KATALIKIŠKA KULTŪROS ŽURNALĄ

Atgavus Lietuvai nepriklausomybę, lietuviams pranciškonams, kurie jau 40 metų leido katalikišką kultūros žurnalą „Aidai“ ir jau buvo gerokai pavargę, atrodė, kad tokiu žurnalo vieta turėtų būti tėvynėje. Ta linkme buvo pradėta veikti, kol pagaliau „Aidai“ susijungė su Lietuvoje leidžiamu panašaus pobūdžio žurnalu „Naujuoju židiniu“. Jungtinio žurnalo ateitis atrodė užtikrinta. Bet praėjusį rudens sustojus žurnalui, štai kokią liūdną žinią išgirdome. Jungtinio žurnalo leidėjai lais-ke prenumeratoriams rašė: „LDD valdžios įkurtas Spaudos rėmimo fondas... diskriminuoja mūsų žurnalą. Naujasis židinys — „Aidai“ tęsia prieškarinio „Židinio“ ir pasaulio lietuvių „Aidų“ krikščionišką tradiciją, todėl ir negauna reikiamos paramos“.

Toks fondo elgesys yra didelė gėda dabartinei Lietuvai ir meta liūdną šešėlį ant jos kultūrinių pastangų. Tačiau tame pačiame laiške prenumeratoriams rašoma: „Kad ir kaip toliau klostytųsi gyvenimo aplinkybės, „Naujojo židinio“ — „Aidų“ rengėjai tęs savo darbą. Netrukus pasiro-

dys šių metų 1-2 numeris, ir mes nedelsdami jį pasiūsiame Jums. Jei nepratęsite prenumeratos, dar ne vėlu tai padaryti. Jūsų malonūs skaitytoriai, prenumeratoriai bus svarbi pagalba mūsų darbui“.

Taip maloniai kviečiami, kaip galėtų atsisakyti užsienio lietuvių auka, o ypač prenumerata, gelbėti katalikišką kultūros žurnalą tėvynėje. Prie šio svarbaus žygio labiau-čiai turėtų prisidėti išeivijos ateitininkai sendraugiai, nes tas žurnalas Lietuvoje įsteigtas ir leidžiamas jų ideologijos brolių. Be to, atsiminkime visi, kad tai vienintelis tokio aukšto lygio katalikiškas kultūros žurnalas lietuvių kalba tėvynėje ir užsienyje. Jokiū būdu neleiskime jam užgesti.

Metinė prenumerata 44 dol. Žurnalas siunčiamas oro paštu. Prenumerata siunčiama šiuo adresu: Rev. Leonardas Andriekus, O.F.M., P.O. Box 980, Kennebunkport, Maine 04046.

Su viltimi, kad bendrom pastangom išgelbėsime šį svarbų žurnalą.

Leonardas Andriekus,
„Naujojo židinio — Aidų“
atstovas išeivijoje

„NAUJOJO ŽIDINIO — AIDŲ“ NUMERIS 11-12

Lietuvos Spaudos ir televizijos rėmimo fondo (24.4%) pagalba, kiek pavėluotai pasirodė naujas „N. Židinio-Aidų“ numeris.

Laiške redaktoriui Nikolai Mikhailevich'ui rašo apie didelį Lietuvos bičiulį Vladimirą Toporovą. Toporovas dažnai lankydavosi Lietuvoje ir susipažino su Lietuvos kalbininkais Zigmū Zinkevičiumi, Algirdu Sabaliausku ir Jonu Kazlauskū. Toporovas labai liūdėjo dėl saugumiečių nužudytą Kazlauską.

Prozoje anglų rašytojos Jane Gardam novelė „Praleistos Piemenėlių Mišios“. Jūratės Mickevičiūtės „Misijos ir šių dienų Bažnyčia Lotynų Amerikoje“ gvildena pastarųjų amžių požiūrį į Lotynų Amerikos susidariusią „Juodąją legendą“, kad aukštąsias indėnų civilizacijas nuo žemės, viską „griaudamos ir plėšdamos“, nušlavė nedidelės įžalių ir klastingų ispanų gaujos. Pirmenama, kad griovimą lydėjo mažiau tendencingas krikščioninimas.

Kultūros istorijos skyriuje Eugenija Ulcinaitė „Lietuvos XVI a. humanistų laišškai, Europos tradicija ir savitumas“. Jolitos Mulevičiūtės „Tarpukario Lietuvos dailė ir tautinės dvasios keblumai“. Vietoj žodžio „tarpukario“ turėjo būti nepriklausomos Lietuvos.

Apžvalgoje Arūnas Streikus nagrinėja Katalikų Bažnyčios požiūrį į holokaustą Antrojo pasaulinio karo metu. Tai įdomiausias šio numerio straipsnis. Vokiečių archyvų dokumentais bandyta mokslininkai pagrįsti „Hochhutho sukurta Pijaus XII paveikslą ir demaskuoti Šv. Sosto „tylą“ žydų holokausto akivaizdoje. Vatikano šeimimas tęsiasi iki šių dienų. Arūnas Streikus pateikia Vatikano atsakymus.

Kultūros dalyje „Nauji kalbos reiškiniai ir jų aiškinimas“

prie „Art Deco Lietuvoje“. Andriaus Jaro dėmesį patraukia trys „Tyto albos“ leidyklos knygos: Nino Ricci „Sventųjų gyvenimas“, vertimas iš rusų kalbos V. Palevin „Čiapajevs ir Pustota“, A. Barico „Silkas“. Recenzuojamos ir lietuviškos Vaitganto „Laiškai Klimams“, N. Gaškaitės „Pasi-priešinio istorija 1944-1953 m.“ ir „Žiemos karas ir Lietuva“ (dokumentų rinkinys apie suomių karą).

Pabaigoje M. Adomėno, T. Sodeikos ir V. Aliulio, MIC, diskusijas apibendrina Nerija Putnaitė.

„Aidų“ leidykla taip pat leidžia ir knygas. Greitai knygynuose pasirodys „Žydų istorija“.

Henrikas Kudreikis

DVASINGI „PAŽADAI“

Neseniai Lietuvoje pasirodė nauja kunigo Jono Burkaus knyga „Pažadai“, kuri, kaip ir kitos jo knygos, sudomina ieškančiuosius dvasinių vertybių. Kunigas Jonas Burkas gimė 1913 m. gruodžio 3 d. Linkuvos valstijoje Barys kaime. 1935 m. baigė Linkuvos gimnaziją ir įstojo į Kauno kunigų seminariją, taip pat studijavo Vytauto Didžiojo universiteto Teologijos ir filosofijos fakultete. 1940 m. įšventintas kunigu. Dirbo Viešintų, Aluntos ir Obelių parapijose. Penkerius metus praleido tremtinių stovykloje Bavarijoje, mokytojavo, dirbo sielovadinį darbą, rašė ir leido knygas. Persikėlęs į Ameriką nuo 1955 iki 1975 m. dirbo El Paso vyskupijoje, ten pastatė dvi bažnyčias. Kunigas Jonas Burkas parašė nemažai knygų: „Apsireiškimai“, „Arti tikslai“, „Dėkoju“, „Du pasauliai“, „Eisiu pas Tėvą“, „Gaila minios“, „Isakymai“, „Pasi-tikiu“ ir kt. Ir sulaukęs garbaus amžiaus kunigas yra kupinas dvasinių jėgų, stengiasi einantiems sunkiais ir painiais gyvenimo keliais padėti savo aktualiomis giliomis, ir, svarbiausia, viltingomis knygomis. BŽ, 1999, Nr. 4

Kunigas K. Trimakas, grįžęs iš Lietuvos, Putnamo Matuliočio slaugos namuose aplankė savo mamytę, seselę R. Trimakienę (dešinėje). Kairėje: seselės Aloyza ir Gertruda.

Nuotr. A. Prapuolenytės

CONNECTICUT LIETUVIŲ VEIKLA

Apylinkė gyvuoja daugiau kaip 40 metų. Anksčiau ji vadinosi Putnamo apylinkė, kuri laiką turėjo per šimtą narių. Narių skaičius palaipsniui sumažėjo, bet išjungė keliolika arčiau ir toliau gyvenančių lietuvių, dėl to ir pavadinimą teko pakeisti. 1998 metais valdybos narių ir narių veikla buvo gana gyva.

Valdyba buvo sušaukus 5 posėdžius, metinį susirinkimą, suruošė Vasario 16-osios minėjimą, kuris vyko trijose vietose skirtingu laiku ir turėjo skirtingą programą: Marijos Nekalto Prasidėjimo seselių vienuolynė religinio pobūdžio, pagrindinis — vienuolyno Raudondvario salėje ir Matuliočio slaugos namuose. Pagrindiniame minėjime kalbėjo Julius Vėblaitis, muzikas, višiuomenininkas. Savo kalboje pateikė ne tik Lietuvos žmonių gyvenimo sunkumus (Lietuvoje jis lankosi dažnai), bet ir palaipsniui gerovės kilmą ir mokymąsi gyventi laisvėje. Jis atliko ir koncertą smuiku, akompanuojant muzikėi Aldonai Prapuolenytei. Pridurdamas kai kuriuos paaiškinimus, atliko lietuvių liaudies pasaulyje žinomų muzikų kūrinius. Po to viešnia iš Lietuvos Birutė Riaubaitė, Kauno dramos artistė, padėklamavo kelis tautinius patriotinius eilėraščius, tyliai pritariant pianino muzikai.

Trečiasis minėjimas vyko Matuliočio slaugos namuose pajėgesniems slaugomiesiems lietuviams. Kalbėtojais buvo nuolatinė slaugos namų renginių pranešėja muzikė Aldona Prapuolenytė ir Vytautas Alksninis, įdėdavo keletą dainų, į kai kurias įjungdami ir klausytojus. Minėjimo proga LB darbams remti buvo surinkta per 900 dol.

Pagrindinio minėjimo dalyviai priėmė rezoliuciją, reika-

laujančią, kad Amerikos aukštosios valdžios pareigūnai remtų Lietuvos siekį tapti NATO nare, o taip pat padėti Lietuvai jos laisvės kelyje. Su Kongreso atstovu S. Gejden-son palaikomas ryšys.

Apylinkė parengė LB apygardos suvažiavimą, deja, jame nebuvo daug dalyvių. Suruoštas ir dr. Juozo Kriaučiūno pagerbimas, kai jam buvo įteiktas Lietuvos prezidento Valdo Adamkaus skiriamas DLK Gedimino III laipsnio ordinas (jį įteikė iš New Yorko atvykęs Lietuvos konsulas Petras Anusas). Ordinas įteikė už pažymintą veiklą, kauptą ir saugant ir užtikrinant lietuviškos kultūros pasireiškimą medžiaga bei kitą lietuviškuose baruose veiklą. Po ordino įteikimo kalbą ir sveikinimą vyko koncertas, atlikę solistė muzikė profesorė Marytė Bizinkauskaitė savo sopranu džiugino dalyvius, vienai kitai dainai paprašydama dalyvių pritarimo. Solistė akompanavo muzikė A. Prapuolenyte. Dalyvių laukė vaisės ir pabendravimas, vaisės ruošė V. Alksninis ir jo žmona.

Valdybos nariai V. Alksninis ir J. Kriaučiūnas, kartkartėmis kviečiami, kalbėjo Matuliočio namų pajėgesniems globotiniams, pateikdami žinių apie įvykius Lietuvoje ir pasaulyje. V. Alksninis visada padainuoja lietuviškų dainų, įtraukdamas ir klausančiuosius. Jei nuolatine globojamųjų pranešėja muzikė A. Prapuolenytė dalyvauja, tai ji dainoms akompanuoja.

V. Alksninis buvo kvieštas kalbėtoju Vasario 16-osios minėjimo Elizabethe, NJ. V. Alksninis ir J. Kriaučiūnas pasiuntė dėses knygų į Lietuvos bibliotekas ir muziejus: Maironio muziejui Kaune, Žanavykų krašto muziejui Šakiuose, Šakių gimnazijos bib-

liotekai. Knygos — iš asmeninių bibliotekų ir Alkos archyvo-muziejaus bibliotekos pertekliaus. Iš bendruomenės išdo apmokėta „Pasaulio lietuvių“ prenumerata, siunčiant laikraštį asmeniui, pasireiškiančiam lietuviškoje veikloje, gyvenančiam už Lietuvos ribų. Auka paremtas savaitraštis „Darbininkas“. Apmokėta stipendija vienam Lietuvos mokytojų dalyvauti AP-PLE vykdomuose tobulinimosi kursuose, rengiamuose Lietuvoje.

Dauguma valdybos narių ir kai kurie kiti bendruomenės nariai yra ir kitų organizacijų vadovybių nariai, tai jų veikla taip pat, bent iš dalies, prikiama bendruomenės veiklai. Pvz.: kun. R. Krasauskas yra LKMA (Lietuvių Katalikų Mokslo Akademijos) finansinio komiteto Amerikoje narys, Alkos direktoriato valdybos, Lietuvių kunigų vienybės valdybos, Alkos išlaikymo fondo valdybos narys. Jis nuolat siunčia spaudą, ypač Alkos bibliotekos knygas Mažvydo nacionalinei bibliotekai Vilniuje, kunigų seminarijoms Kaune ir Vilniuje ir kt. J. Kriaučiūnas yra Alkos direktoriato pirmininkas ir Alkos tvarkytojas, rengia metinius vajus Alkai remti, būdamas BALFo igaliotinis, organizuoja vajus BALFo šalpos vykdy-mui, jis yra ir LKMA finansinio komiteto Amerikoje pirm. Dr. Č. Masaitis yra LKDS (Lietuvių krikščionių demokratų sąjungos) Amerikoje pirmininkas, Alkos direktoriato narys. Jis „prižiūri“ Alkos kompiuterį. Vienuolyno seselių darbų rėmėjų valdybos pirmininkas J. Rygelis ir R. Taunienė abu yra LKMA finansinio komiteto nariai, Alkos direktoriato valdybos nariai, o J. Rygelis yra ir ateitininkų padalinio pirmininkas Bostone. Yra daug bendruomenininkų, pasireiškiančių kitose organizacijose, tačiau daugelis yra vienuolyno seselių ir jų darbų rėmėjų, ypač kai joms pagalba reikalinga

LB Rytų Connecticut apylinkės valdyba. Iš kairės sėdi: Regina Taunienė (atsakinga už socialinius reikalus), Vytautas Alksninis (pirmininkas), Stovi: Juozas Bružas (įžidininkas), Romas Drazdauskas (atsakingas už specialiuosius reikalus), Juozas Rygelis (vicepirmininkas), Balys Kondratas (atsakingas už kultūros reikalus), Juozas Kriaučiūnas (sekretorius).

SKELBIMAI

Įvairūs

ELEKTROS
VEDIMAI — PATAISYMAI
Turis Čikagos miesto leidimą.
Dirbu užmiesty. Dirbu greitai,
garantuotai ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS,
IR GYVYBES DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukso
S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

ALANTA FINANCIAL CORP.
3240 N. PULASKI RD.
CHICAGO, IL
Ieškote automobilio?
• padėsime pigiai nusipirkti iš
varžytinių;
• maži mėnesiniai mokesčiai,
norint pirkti išsimokėjimui;
• nėra kredito istorijos? Ne pro-
blema!
• automobilių draudimas geria-
usiomis sąlygomis.
Kreipitis:
Artūnas, tel. 773-205-7702.

Parduodamas erdvus, šviesus
„condo“ namelis, lietuvių apgyventojų
apyl., Oak Lawn, IL.
2 mieg., 2 vonios; antras aukštas;
naujai išremontuotas, nauji kilimai;
privatus garažas su skalbykla.
Tel. 708-246-1390. Skambinti po 6 v.v.

Puikūs kambariai, sveikas maistas,
mielaširdinga priežiūra. Visa tai
rasite Apolonijos namuose, kuriuo-
se jusitės tarsi savo šeimoje. Kaina
daug žemesnė, nei globos namuose.
Skambinkite tel. 708-387-2067
Apolonijai.

773-585-9500

Nekilnojamo turto

GREIT PARDUODA
RE/MAX
REALTORS
(773) 590-6205
(708) 425-7160

RIMAS LSTANKUS
• Greitas ir sąžiningas pataravimas
• Nuosavybės įkainavimas veltui
• Perkame ir parduodame namus
• Pensininkams nuolaida

TAISOME
SKALBIMO MAŠINAS,
SALDYTUUVUS, SILDYMO
SISTEMAS, VIRYKLAS,
ORO VESINTUUVUS.
H. DECKYS
TEL. 773-585-8624

Jūs sulaukėte garbingo am-
žiaus. Gyvenimas iškėlė naujų
problemų, kurias išspręsti vienas
esate nepajėgus. Nenusiminkite,
pagalbą rasite paskambinę tel.
708-387-2067 Apolonijai.

MAJOR MANUFACTURER
ON SOUTHSIDE
Looking for • Machinists
• Grinders & • Assemblers.
1st & 2nd shifts, full time permanent
positions. Exc. pay based on exp.
Must be able to communicate in
English. Call: Kristen or Jason
1-800-416-8662
Must have own transportation.

Parduodamas namas Birmingame,
Lelijų g-vė 19; 3 kamb., didelis
sklypas. Kaina 25,000 Lt arba
\$6,250 Kreipitis: Kazys Bagdonas,
tel. 011-370-2-79-30-31

SAVINGS COUNSELLOR

Entry level position for an individual oriented to customer service — opening savings accounts. Must speak English & Lithuanian. Excellent working conditions and benefits.

Apply Thursday at

Prospect Federal Savings Bank
11139 S. Harlem
Worth, IL. Tel 708-361-8000

ruošiant išskylas, šventes ir pan.

Nauja apylinkės valdyba sudaryta 1999 m. sausio 24 d. bendruomenės metiniame susirinkime. Sudaryta iš likusių kelių buvusios valdybos narių, trijų perrinktų ir vieno naujo asmens. Ją sudaro: Vytautas Alksninis — pirm., Juozas Rygelis — vicepirm., Juozas Kriaučiūnas — sekr., Juozas Bružas — izd., Balys Kondratas — atstovas visuomeniniams reikalams, Regina Taunienė — atstovė socialiniams reikalams ir Romas Drazdauskas — rūpinantis specialiais reikalais. Kontrolės komisiją sudaro: Birutė Ignienė, Elena Kondratienė ir Aldona Rygelienė. Naujai valdybai palinkėta sėkmingos veiklos.

Juozas Kriaučiūnas
• Negali ir gerti, ir švilpauti tuo patiu metu.
Italų patarlė
• Ne vienas žmogus nueina iš dangaus į pragarą vien dėl užsispyrimo.
Žydų patarlė

PAVASARĮ IR VASARĄ SKRYDŽIAI Į

VILNIŲ

	IŠ NEWARK, N.J.	IŠ CHICAGO, IL
Balandžio 1 d. - 30 d.	\$455	\$510
Gegužės 1 d. - birželio 15 d.	\$660	\$660
Birželio 16 d. - rugsėjo 15 d.	\$780	\$790
plius mokesčiai		

PAPIGINTI skrydžiai iš visų JAV miestų

VYTIS TRAVEL
40-24 - 235 St.
Douglaston, NY 11363

Tel. 718-423-6161
1-800-77-VYTIS

E-MAIL: vyttours@earthlink.net
WEB SITE: www.vytistours.com

LAIŠKAI IR NUOMONĖS

SKUBU-SKUBU-SKUBU-SKUBU!

Lietuvos kultūros paveldo tūkstantmečio parodai trūksta projekto eksponatų. „Lietuviai pasaulyje“ apie lietuvių, kurie nebūdami Lietuvoje, davė įnašą pasauliui. Pavyzdžiui: Gimbutienė, Greimas, NASA mokslininkai, prof. V. Vaitkevičius, prof. Avizienis, Kanadoje 1900/1930 dirbęs hidroinžinierius (?!). Ir t.t.

Informacija apie tai, kaip pateikti projektus ir kaip sužinoti daugiau apie šią parodą, yra internete: „Internet’e“.

http://daugenis.mch.mii.lt/ALKA

Gabrielius Žemkalnis
PLB atstovas Lietuvoje,
Parodos organizacinio komiteto narys

A.A. J. VAIČIŪNIENĖ PRISIMENANT

Skautininkai S. Jelonienė ir A. J. Vaitkevičius, kurie prieš 25 metus mirė, buvo pedagogai, poetė ir skautų vadovė, J. Vaitkevičienė. Iš straipsnio galima spėti, kad autorė kažkada pati „pas Velionę skautavo“, ją gyvą asmeniškai pažinojo.

Straipsnio paskatintas, čia paryškintu anais laikais Vaitkevičienės akcentuota pažinti jaunimo ugdymą ir tam ugdyti taikoma skautybė. Būdamas pedagogas, ji suprato pasaulinį skautybės pobūdį su aiškia vieta kiekvieno krašto tautiniam auklėjimui. Mazgelių raišijimas nenustelbė jos dėmesio sąmoningai, lietuviškai skautybei. Kai 1964 metais teko su ja kalbėtis apie jos tuometinius rašinius „Naujiene“, atmintyje išliko jos, buvusios Seserijos Vyriausios Skautininkės, beveik testamentiniai žodžiai: „Man skautybė tik tiek įdomi, kiek ji lietuviška!“ Lietuviškumą, kaip vertybę, ji talentingai puoselėjo visokiais būdais. Šio šimtmečio laikotarpyje ji gali būti viena iškiliausių lietuvių moterų pedagogų. Nėra abejonės, kad ji viena pačių iškiliausių Seserijos Vyriausių Skautininkių.

Antanas Dundzila
McLean, VA

APIE LIETUVOS REIKALUS

Neseniai mūsų parapijos salėje (Southfield, MI) turėjome viešią iš Lietuvos, dr.

Laimą Andrikiene. Dr. Laima nuoširdžiai papasakojo apie dabartinę Lietuvos ekonominę padėtį. Čia keli jos pasakymai.

Ministrai, prokurorai, Seimo atstovai, aukšti valdininkai, kaip pagal lietuviškus standartus gauna labai aukštus atlyginimus. Gal 130 mašinų nupirka šiemis ponams. Visi važinėja po pasaulį, o prof. Landsbergis — daugiausia.

Skolų užsieniui nemoka. Sakoma, kai kurioms valstybėms skolas nurašė, gal ir mums nurašys. Kad patektų į Europos Sąjungą dirba apie 300 tarnautojų.

Užtikrinamas už produktus valdžia labai paveluotai moka.

Verslininkai turi mokėti 80 procentų pelno mokesčio.

Vaziuodamas namo iš šio susitikimo, paglavu apie Meksiką, Pietų Ameriką — ten dar blogiau. Kurie sėdi aukštose vietose, gyvena aristokratų gyvenimą. Liaudis gyvena būdėse, ant griovio kranto. Tame griovyje skalbia, iš jo geria.

Lietuvoj, aciu Dievui, taip nėra. Galėtų būti dar geriau. Kaip Lietuvai išbristi iš tos dumblynės? Dr. Laima sakė, kad jaunoji karta geriau tvarkysis.

Sugalvojau, kad Lietuvai reikia laikino diktatoriaus, kuriam visi paklustų — gražuio ar piktuojo.

Čionai, JAV, kai prez. Carter prezidentavo, buvo nedarbas, infliacija, bankai už indėlius mokėjo net 16 procentų.

Prez. Reagan užviešpatavo, procentai nukrito, darbų atsirado, infliacijos nėra. Iranai raketų pagalba sutvarkė per porą dienų. Panaudojo „žvaigždžių karą“. Rusai taip pergyveno, kad net Gorbacio imperija sugriuvo. Kaip tas viskas galėjo atsitikti? Reagan laimėjo tokį autoritetą, kad, ką jis Kongresui siūlė, tą Kongresas pravedė.

Prieš keliolika metų Chrysler automobilių fabrikai bankrutavo. Kas Chryslerį išgelbėjo ir ant kųj pastatė? Vienas žmogus — tai Iaccoca.

Kas Vokietiją iškėlė ir prazūdė? Vienas žmogus — Adolfas.

Kada po Pirmo pasaulinio karo Lietuva atgavo nepriklausomybę, pradėjo demokratiskai tvarkytis, partijos tarp savęs pešėsi, mingavo, ant „bačkų“ pasilpė vieni kitus.

kritikavo. Vaikėzai kariškiams kepus nuo galvų nušinėjo. Smetona sutvarkė. Pradžioj jam dauguma buvo dėkingi. Kad vėliau ministrai pradėjo klaidas daryti, tai čia jau kita kalba.

Dr. Laima sakė, kad gal tik jaunoji karta Lietuvą sutvarkys. Sunku tikėtis, nes daina prisimena: „Jūs, vaikeliai, taip darykit, kaip tėvelis dars“.

Iš to viso išvada — Lietuvai reikia keliems metams diktatoriaus. Kas juo galėtų būti? Tik Adamkus!

Dr. Laima Andrikiene sakė, kad Adamkus yra labai populiarus. Jei Adamkus populiarus, tai jis turi galimybę įtikinti Seimą, kad jam suteiktų neribotas teises iki jo kadencijos pabaigos.

Sėkmės, Valdai!

A. Grigaitis
Livonia, MI

AR SURESPUBLIKONĖJO?

Čia ir galbūt esu apsiriekęs, bet skaitydamas „Draugą“ buvau susidarius išpūdi, kad laikraštis — ypač pastaruoju metu — pagal vedamuosius straipsnius ir kitus — dažniau ir dažniau, rodos, palaiiko respublikonų partijos linijai.

Tatai labai įdomu, kadangi Amerikoje paprastai spauda atspindi jų skaitytojų daugumos politinę orientaciją. Bent istoriškai, Amerikos lietuvių bendruomenė daugiau palaiikydavo demokratų negu respublikonų. Didžioji dauguma Amerikos lietuvių balsavo už demokratų partijos kandidatus — prezidentus, senatorius, Atstovų rūmų narius, didmiesčių merus, teisėjus ir t.t. Tikrų respublikonų — su kai kuriomis išimtimis — lietuvių tarpe nebuvo per daug.

Respublikonai lietuvių gretoje nebuvo labai populiarūs — jų buvo žiurima, kaip i didelių biznierių ir piniguočių atstovus, kurie nebuvo per daug intereso eilinių dirbantiųjų žmonių reikalais. Dažnai respublikonų partija būdavo priešiška nusistaciusi imigracijos atžvilgiu, kas ir daugeliui lietuvių labai nepatiko.

Ar visa tai dabar pasikeitė? Ar dauguma Amerikos lietuvių dabar respublikonai? Ar „Draugas“, kuris laikomas užsienio lietuvių laikraščiu dabar pasikeitė i lietuvių respublikonų dienraštį? Būtų įdomu išgirsti redakcijos bei pavienių skaitytojų nuomones šiuo reikalu.

Dr. Nicholas Gemell
Crystal Lake, IL

Redakcijos pastaba. Primename ir šiam, ir kitiems skaitytojams, kad „Draugas“ politinių partijų atžvilgiu laikosi visiškai neutraliai. Jame atspindi visa mūsų gyvenamojo krašto (Lietuvos) politinė bei kita veikla, jeigu ją laikome dėmesio verta.

ŽIV-AIDS IR DOROVĖS ĮSTATYMAI

Pranė Šlutenė jau yra bent porą kartų rašiusi „Draugo“ dienraštyje apie pasaulinę ligą ŽIV/AIDS. Ši liga pradėjo plisti ir Lietuvoje, todėl, aciu Pranėi Šlutenėi, už teikiamas žinias lietuviams apie šios ligos pasekmes.

Gaila, kad jos (P.Š.) straipsniuose neteko pastebėti skelbtino moralės dėsno — nepaleistuvauk, kitokiu atveju gausi, ko ieškojai.

Amerikos ir gal kitų tautų televizijos, laikraščiai daug rašo apie šią ligą, bet dar neteko pastebėti tikro atsakymo i šios ligos plitimą. Aiškina, kad, norint apsisaugoti, reikia naudoti tam tikslui

skirtas priemones. Bent Amerikos aukštesniosiose mokyklose yra specialios pamokos su vaizdajuostėmis, kaip tas „priemones“ pasinaudoti.

Tik kai kurios krikščioniškos televizijos programos pasako tiesą apie šios ligos išsiplėtimą, nes visos peršamos priemonės neuztikrina 100% neužsikrečiamumo.

Rašiniai, dainos, plakatai ir raudoni kaspiniai, nepadės apsisaugoti, kol nebus prieita prie dorovės pagrindų, kuriais vadovavosi mūsų prosenėliai. Dievo meilė, doras ir tvarkingas gyvenimas apsaugos nuo šių dienų „maro“, daugelis nedrįsta to pasakyti, bijodami, kad gali būti pavadinoti religijos tiesų išpažinėjais.

Antanas Pauzuolis
Chicago, IL

TAI NEBŪTINAI TARYBOS NUOMONĖ

Jurates Budrienės straipsniai „Čiuoziant vandeninio milžino slėniais“ apie JAV lietuvių Bendruomenę yra labai įdomūs ir informatyvūs. Atkreipiame skaitytojų dėmesį, kad autorės išreikštos nuomonės nebūtinai sutampa su JAV LB XV tarybos ar prezidento nuomone.

Donatas Skučas
JAV LB XV tarybos prezidento pirmininkas

PALIOKIENĖ, LANDSBERGIS, MARČIULIONIUKAI

Atkelta iš 3 psl.

Kodėl tos garbės nenorėjo prisiminti prezidentas Valdas Adamkus, jo paties reikėtų ir klausiti. Vargu, ar jis buvo patenkintas vieno prezidentūros štabo nario tiesiog naiviu atsakymu: „Prezidentas neturėjo laiko“. Greičiausiai nepasirašymą įtaigavo kitos priežastys, kurios, laikui bėgant, gal ir pasiaiškės, tačiau, to klausimo svarstymą pratęsiant, mums gali kilti kitas: ką su tuo įstatymu dabar daryti? Padėti i archyvą, ir tegul jis ten gulį? Ar šalia teisinės reikšmės duoti jam dar ir kokią fizinę galią, naudotiną Lietuvos valstybės tvirtinimui viduje, partizanų kovų prasmes sustiprinimui, kokio nors tikslo siekimui užsienyje, reikalaujant kažkokio materialinio ar bent moralinio atpildo, ar koku kitu būdu išreikšto mūsų laisvės kovų bei aukų pasaulinio pripažinimo?

Ar toks klausimas nepasvarstytinas nuodugniau?

Ypač išsidėtinai buvo pokalbio su Lietuvos Seimo pirmininku pabaiga, apie kurią Bronius Juodelis „Drauge“ taip rašė: „Pabaigai Albertas Kerelis padėjo prelegentui, padėjo visiems susirinkusiems ir pažadėjo paramą Lietuvos konservatoriams, kad jie vėl laimėtų būsimuose rinkimuose Lietuvoje“. Deja, Bronius Juodelis praleido Alberto Kerelio išskirtinai stiprų teiginį, kad ši yra „vienintelė partija“, vedanti Lietuvą i šviesesnę ateitį ir gerovę.

Nutylėkime klausimą, kaip dėl tokio pareiškimo galėjo jaustis tarp klausytojų buvę gausūs Lietuvos Krikščionių demokratų partijos (LKDP) nariai bei rėmėjai ir ką tik su mumis, be jokių partinių įtaigavimų pokalbį baigusi, viena LKDP vadovų, Gražina Paliokienė. Dar prieš Velykas pasimelskim, kad nuo tų „vienintelių“ mus ypatingai saugotų ir pats Viešpats. Žinodami, i kokią gerovę „vienintelė“ mus penkiasdešimt metų vedė, gal nepurkštavim, kad i praėjusius rinkimus bandė eiti net 32 „vienintelės“, ir neišsigąskim, jeigu ateinančiuose rinkimuose

se jų vėl tiek pat atsiras. Tai visgi daug geriau negu „vienintelė“ viena.

Martiulioniukai — lyg iš kito ir i visiškai kitą pasaulį, nors atvyko irgi iš Vilniaus ir i tą patį Lemontą. Tą patį dieną „turgavojo“ toje patioje Kaziuko mugėje Čikagos lietuvių Jaunimo centre ir žaidė krepšinį su mūsų „Lituanica“ vėl tame pačiame PLC. Juos i svečius pasikvietė, globojo, programą sudarė mūsų antroji karta. Nebuvo jie pasiklausyti nei Paliokienės, nei Landsbergio, ir ne visi mes sekiojome paskui jų svečius. Bet tai nē kiek nesumažina jų užsimoto ir įvykdyto uždavinio reikšmės, nebūjau užsitraukti rūstybės teigdamas, kad jų susitikimas su Lietuvos sportuojančiais jaunais berniukais buvo gal net prasmingesnis negu mūsų, vyresniųjų, su Lietuvos politikais.

Sporto žurnalistai jau rašė apie Lietuvos krepšinio įžymybės Šarūno Martulionio įsteigtos ir išlaikomos mokyklos miklių krepšinio žaidėjų vieneto rungtynes su mūsų „Lituanicos“ berniukais, amerikietį labai stipriomis komandomis bei apie jų sekmes ir nesėkmes, tad tos viešnagės pusės ir neliesiu. Betgi jaučiu reikala pabrėžti, kad skirtingose Atlanto pusėse gimusių, skirtingose kultūrose augančių ir jau stiproka i jas šakneles įleidusių, lietuviškos širdelės vienos kitoms virpėjo gana jautriai. Vilnius sakė laimėkim, Lemontas — nepasiduokim, ypač antrame kelyje, sausakimšai perpildžiusiems salę mūsų kaimais iš pieties plojant bei šaukiant valio ir vieniems, ir kitiems. Bet dar smagiau bendravimas įsisibavo, kai po šių „oficialių“ rungtynių kartu pasivažiavę, vėl grįžo i salę, susimaišė, pasiskirstė i komandas ir žaidė, bėgiojo, klegėjo — pusiau lietuviškai, pusiau angliškai, — kaip vienos bendros sportinės šeimos nariai.

O dar jausenins buvo atsiveikininimo linksnavakaris, i kurį kovo 13 d. su atgal i tėvynę išskrendančiais Vilniaus lietuviukais pabendrauti susirinko jaunos šeimos su savo vaikais, atsivesdamos net ir pirmuosius žingsnius žengiančius. Pilna buvo jų didžioji centro salė ir visi koridoriai. Matėme tarp jų ir nukokusius, lazdele pasiramsciojančių „jaunuolių“, atėjusių pasigėrėti, kokius vaisius davė jų daugelio metų lietuviškos išlaikymo darbas. Dažniau ir daugiau vyresniųjų bent jau savaitgaliais galėtų užsukti i naujai įrengtą sporto salę pažinti, kaip pora šimtų jau trečios kartos lietuviukų joje, kaip bičių avilyje, dūgia ir tikrai geriau suvoktų, kokią naudą lietuviškos išlaikymo toji patalpa ir užsiėmimas joje duoda.

Neteko patirti, ką ir kiek Lietuvos švietimo viceministrė apie šį jaunimo bendravimą žinojo, matė, girdėjo ir ką ji iš to suvokė? Ir aplamai, ar ji mūsų tikslus suprato ir kaip mūsų pastangas ta kryptimi vertina? Kokie šios visapusiškai išsilaivinusios, politiškai bei praktiškai santūrios, dar palyginti jaunos profesionalės, pirmą kartą šį kraštą i mus lankiusios, išpūdziai bus parsižvėžti i Lietuvą. Ar mūsų kelti tautinio auklėjimo Lietuvos mokyklose klausimai jau kiek gnybtelėjo širdi, ar, mums pritarlama, ji tik gabiai suvaidino? Gal ir ne. Ji ne politike, bet tik profesionalė, atrodė, valstybei — ne valdžiai — taingi žmonėms — tarnaujanti. Tad jos pritarimas mums gal ir nuosirdus. Klausimas tik, kaip toli tuo keliu ji pati nori eiti ir kaip stipriai grumtis su kliatinimis.

DRAGAS, 1999 m. kovo 23 d., antradienis

5

A.†A. STEPONUI IGNATAVIČIUI

mirus, jo žmonai BIRUTEI, taipogi seserims EUGENIJAI KRAUČIŪNIENEI ir ONUTEI REMEIKIENEI, broliui MARCELIUI ir jų šeimoms reiškiamo gilią užuojautą.

Marytė ir Kazys Ambrozaičiai

A.†A. ELENAI GLYTIENEI

mirus, jos dukrai ALDONAI JANKAUSKIENEI su šeima reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Kazys ir Genė Maldėnai

A.†A. JUOZUI TOLIŪŠIUI

mirus, buvę Ingolstadt'o stovyklos draugai reiškia nuoširdžią užuojautą ONUTEI TOLIŪŠIENEI ir visai šeimai.

Justas ir Danguolė Buiviai

Antanas ir Vita Diljonai

Vera Karwacki

Igoris ir Kunigunda Kučiauskai

PADĖKA

Neseniai išsiskyrė iš mūsų tarpo

A.†A. žurnalistas JUOZAS ŽEMAITIS

Nuoširdžiai dėkojame kun. Kelpsiui už maldas koplyčioje, Šv. Mišias ir apeigas kapinėse, taip pat dėkojame sol. Vaclovui Momkui už giesmes bažnyčioje.

Nuoširdus aciu Korp! Neo-Lithuania už tokį gražų laidotuvių suorganizavimą. Ypatinga padėka Juozo kolegoms Vaclovui Mažeikai, Mečiui Valiukėnui ir Algiiui Modestui. Dėkojame visiems kalbėjusiems atsisveikinimo metu ir taip pat nešėjams Velionio karstą.

Didelę padėką reiškiamo Genei Budraitienei, J.L. von Braun, Stasei ir Adomui Valauskams už suteiktą pagalbą pirmomis dienomis po Juozo mirties.

Aciau visiems už aukas, atsilankymą koplyčioje ir palydėjimą i kapines.

Aciau laidotuvių direktoriui Donald M. Petkui už sąžiningą patarnavimą.

Dėkingi giminės Lietuvoje ir draugai

PADĖKA

A.†A.

Inž. BRONIUS BAUKYS

Mūsų mylimas Vyras, Tevas ir Senelis Bronius Bauks mirė 1999 m. sausio mėn. 16 d. St. Petersburg Beach, FL.

Dėkojame kun. dr. M. Čyviui, tėvui A. Grabnickui, OFM, kun. M. Kirkilui už maldas laidotuvių koplyčioje ir už atnašavimą šv. Mišių už Velionio sielą.

Dėkojame A. Gudoniui už atsisveikinimo pravedimą ir nupasakojimą Velionio biografijos. Dėkojame lietuvių klubo pirm. A. Karniui už jautrius žodžius ir velionio pareigingumo klubo pareigose įvertinimą. Dėkojame D. Mackalienei už malonias prisiminimą Velionio bendradarbiavimą su kvartetu. Dėkojame M. Andrijauskieniui atsisveikinimui Lietuvos Dukterų vardu, dr. A. Valienei BALF'o vardu, V. Meiluvieni Lietuvos Bendruomenės vardu, V. Lesčinskieni A.L.R.K. Moterų vardu, J. Šulaciui Tautininkų vardu, A. Robertson choro vardu, J. Lauraitienei Pensininkų vardu ir dukrai Jazminai už papasakojimą išgyventų prisiminimų su Tėveliu.

Dėkojame karsto nešėjams ir B. Rymantui patarnaujant šv. Mišių apeigose. Nuoširdus aciu L. Sodeikai už jausmingą vargonavimą ir vyrų vienietui už jautrų laidotuvių giesmių giedojimą.

Nuoširdžiai dėkojame visiems už aukas šv. Mišioms, Lietuvos Dukterims, „Saulutei“, L. Fondui, Lietuviškosios skautybės Fondui ir A.L.R.K. Moterų s-gai.

Ypatinga padėka visiems dalyvavusiems laidotuvių apeigose.

Nuoširdi padėka seseriai Aleksandrai ir jos vyrui Stepui Barkauskams už rūpestingumą skaudžiamame gyvenimo momente.

Išsekis ramybėje Dievo prieglobstyje.

Žmona Aldona, dukros Jazmina ir Raminta su šeimomis.

Janina Šalnierė modeliuoja Lietuvos Dukterų Juno Beach, FL, surengtoje madų parodoje. Nuotr. Valterio Beržinsko

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Jau šį šeštadienį, kovo 27 d., 6:30 val. vak. (atkreipkite dėmesį į laiką: ne 7, bet 6:30 val. vak.) visus Lietuvos dailės muziejuje, Lemonte, būsimą ypatingą šventę visus kviečia „Draugas“ — vyks „Švento Rašto“ knygos sutiktuves. Muzikinę programą atliks Darius ir Marius Polikajiai, akompanuojant Vidui Neverauskui. Paskaitą skaitys ses. Onutė Mikailaitė, o gražiausias Šv. Rašto psalmes — Audrė Kizytė. Bus galima įsigyti knygą. Visų laukiame!

Irena Kriaučiūnienė, ilgametė tautinių šokių ansamblio „Grandies“ globėja, būsimą sukurtojo renginio, švenčiant 40 metų veiklos sukaktį, progą padovanoti 1,000 dol. Sukaktuvinis „Grandies“ vakaras bus gegužės 15 d., bet vietą rezervuoti reikia iki balandžio 5 d., skambinant Vidai tel. 708-448-8458.

Beverly Shores Šv. Onos bažnyčioje šį sekmadienį, kovo 28 d., 2 val. p.p., prel. dr. Ignas Urbonas aukos šv. Mišias. Bus klausoma išpažinčių. Vargonais gros muzikas Vytautas Gutasas. Priešvėlykio susikaupimo pamaldos — visiems Šiaurės Indianos, Michigan ir Illinois valstijų lietuviams.

Tradicinis „Velykų stalas“ balandžio 11 d., Atvelykio sekmadienį, 12 val., Pasaulio lietuvių centro didžiojoje salėje. Labai įvairus ir skanus maistas. Kviečiame dalyvauti, pasivaistinti ir pabūvoti draugų bei pažįstamų aplinkoje. Reikia užsisakyti iš anksto stalus ar vietas pas Aldoną Palekienę tel. 708-448-7436.

Kas dėl vienokio ar kito priežasties neturėjo progos dalyvauti Gavėnios susikaupimo pamaldose, gera progą susikaupiti ir susimastyti apie šio metų laiko prasmę yra religinės muzikos koncertas Šv. M. Marijos Gimimo bažnyčioje (3 val. p.p.) šį sekmadienį.

Trečioji istorijos paskaita iš ciklo „Lietuva amžių bėgyje“ Balzeko Lietuvių kultūros muziejuje, 6500 S. Pulaski, Chicago, bus balandžio 7 d., trečiadienį, 7 val. vak. Maziškių „Gabijos“ mokyklos mokytoja, metodinė VIDA Baliutavičienė papasakos apie nepriklausomą Lietuvą nuo 1918 iki 1940 m., ir nuo 1990 m. iki šių dienų. Visi maloniai kviečiami atsilankyti.

Lemonto apylinkės ir tolimesnių vietų lietuviškoji visuomenė kviečiama į apylinkės LB metinį susirinkimą Verbų sekmadienį, kovo 28 d., 12:30 val. p.p., Pasaulio lietuvių centre.

Jaunimo centro Moterų klubas kviečia visus kovo 28 d., Verbų sekmadienį, į tradicinius priešvėlykinius pusryčius Jaunimo centro kavinėje. Pusryčių pradžia — tuoj po 10 val. Mišių t. jėzuitų koplyčioje. Šventinį stalą pašventins kolektyvų vedėjas kun. Stasys Kazėnas, SJ, svečias iš Lietuvos. Savo atsilankymu paremsite Jaunimo centrą.

Pranešama tėvams, kad išankstinė mokinių registracija 1999-2000 metams (Pasaulio lit. mokykloje (Pasaulio lietuvių centre, Lemonte) bus kiekvieną balandžio mėnesio šeštadienį. Jeigu norėtumėte daugiau informacijų, skambinkite 630-257-2897 arba 630-257-0888.

Kun. Stasys Kazėnas, SJ, praves kolektyvą tėvų jėzuitų Della Strada koplyčioje. Rekreacijos įvykis kovo 25, 26, 27 d., 7 v.v. Kovo 28 d. bus kolektyvų baigiamosios Mišios, kurių metu giesdos, D. Gedvilienės vadovaujamas, vaikų choros. Po Mišių Jaunimo centro kavinėje bus JC moterų klubo rengiami priešvėlykiniai pusryčiai.

Iš arti ir teli renkami Šv. M. Marijos Gimimo parapijos choro nariai, kad pasirostų Verbų sekmadienio koncertui. Neapvilkiame jų ir užpildykime bažnyčią. Koncertas vyks sekmadienį, kovo 28 d., 3 val. p.p.

Kaziuko mugei Hartford, CT, sėkmingai praėjus, skautininkas Juozas Benionis mums rašo: „Daug kas prisidėjo prie Hartfordo lietuviškos skautijos rengiamos tradicinės Kaziuko mugės rengimo ir pasisekimo — vieni darbu ir dovanomis, kiti atsilankymu ir mūsų pastangų paremimu. Geradarių tarpe buvo ir „Draugas“. Nuširdus aciu visiems, o „Draugui“ paremti — tradicinė mugė dovanėlė — 50 dol. čekis“. Dėkojame už malonų laiškutį ir paramą vieninteliui už Lietuvos ribų mūsų leidžiamam lietuviškam dienraščiui, šimet švenčiančiam savo gyvavimo 90 metų sukaktį. Hartfordo skautams linkime sėkmės jaunimo tautinio ir pilietinio auklėjimo bei ugdymo pastangose. Budėkite!

Mabenka restorano lietuviški patiekalai pasižymi Čikagos kulinarijos įvertinime. „Travel & Leisure“ žurnalo 1999 m. kovo mėn. laida aprašo Čikagos geriausių restoranų: Gene & Georgetown, Pump Room (kur dažnai pasirodo kinų žvaigždės), Berghoff ir Mabenka, 7844 So. Cicero Ave. Restorano lietuviški patiekalai yra teigiamai įvertinti, jų tarpe kugelis ir cepelinai.

BALFO 55 METŲ SUKAKTIS

BALFO Lemonto skyrius vasario 21 d., Pasaulio lietuvių centre surengė vienybės, artimo meilės, tėvynės ištikimybės dieną, apvainikavusią BALFO 55 metų sukakties minėjimą, kuris buvo pradėtas 11 val. pamaldomis.

Šv. Mišias už baltininkus, labdaros darbo herojus — gyvus ir mirusius, — aukojė, iš Lietuvos atvykęs kunigas, poetas ir muzikas Rolandas Karpavičius, kurio parapija, kiek anksčiau, prieš jam pradėjus eiti klebono pareigas, gavo iš BALFO įvairią paramą. Tad pažintis sena, jautriai širdinga ir dėkinga. Ir jo pamokslas buvo įspūdingas. Pasakytams šiltesnis žodžiams, lyg pavasarėjancio Lietuvos vėjo atpušiams, reikėjo Dangaus himno, kad viską apvainikuotų. Tada ir pasigirdo kunigo Rolando gražus tenoro balsas, giesmės žodžiai ir gitaros muzika.

Su Mišių auka visa bažnyčia, visi maldininkai, meistrų choro garsai, gražiai, spalvingai perduoti skaitiniai — vainikavo BALFO 55-metį. Kaip po šv. Mišių, išeidami

ŠALFAS SAJUNGOS VYRŲ SENJORŲ KREPŠINIO PIRMENYBĖS

Šiaurės Amerikos Lietuvių vyrų senjorų krepšinio pirmenybės Čikagos apylinkėse vyks š.m. kovo 27 ir 28 d.

Pirmenybės dalyvauja šios vyrų senjorų krepšinio komandos: Toronto „Aušra“, Detroito „Kovas“, Toronto „Vytis“, Clevelando „Žaibas“, Čikagos „Lituanica“ ir Hamiltono „Kovas“.

Šeštadienį, kovo 27 d. North Central College, Meriner Fieldhouse, 450 So. Brainard, Naperville, IL, varžysis šios komandos:

9 v.r. Čikagos „Lituanica“ — Clevelando „Žaibas“.

10:30 v.r. Hamiltono „Kovas“ — Detroito „Kovas“.

12 v.p.p. Toronto „Vytis“ — Čikagos „Lituanica“.

1:30 v.p.p. Toronto „Aušra“ — Hamiltono „Kovas“.

3 v.p.p. Clevelando „Žaibas“ — Toronto „Vytis“.

4:30 v.p.p. Detroito „Kovas“ — Toronto „Aušra“.

Sekmadienį, kovo 28 d. finalai vyks Lemont Park District Fieldhouse, 16028 127 Street, Lemont IL.

9:30 v.r. Rungtynės dėl penktos vietos.

11 v.r. Rungtynės dėl trečios vietos.

12:30 v.p.p. Rungtynės dėl pirmos vietos.

Ziūrovai kviečiami.

Pirmenybes rengia ŠALFAS — Čikagos akademinių sporto klubas „Lituanica“. Informacijos teikia Algis Tamoliūnas, tel. 630-435-0619.

iš bažnyčios, rėmėme pečiausiu ardešumi su padėkos žodžiais prie kunigo, dr. Ragas garsiai pasidžiaugė: „O, kad taip būtų kasdien!“

Antroje BALFO minėjimo dalyje buvo bendri pietūs didžiojoje salėje. Kai gausus būrys išsiliejo koridoriuje, prie smulkių žingsnelių lyg ir būtų tikusi daina: „Mes su BALFO žygiuojame kartu, mes su BALFO dieną ir naktį...“

Pietūs karališki, pagal senelės ir mamos skonį. Rodos, kad ir sienos nukabinėtos šypsenomis tų pietų ruošėjų, pasiaukojančių moterų būrio ir jų „generolės“ Bronės Nainienės.

Pasikalbėję, pasidalintais žodžiais pasilinksminę, laukėme BALFO minėjimo trečiosios dalyje, kurią pradėjo Juozas Bauzys. Pasveikinęs, jis kalbėjo apie BALFO 55-čio suvenierą.

BALFas — Bendrasis Amerikos lietuvių fondas, arba tiksliau — Bendrasis Amerikos lietuvių šalpos fondas, yra institucija, kuri jau 55-erius metus dirba nepaprastai kilnų šalpos darbu. 55-eri metai — tai ilgas laiko tarpas, bet ne vien tai svarbu. Svarbu, kad BALFas per tą laiką yra padaręs. Jaunesniajai mūsų kartai, ypač jau čia, užsieniuose, gimusiai, BALFO vardas yra gal labiau žinomas tik kaip vienos iš daugelio šalpos organizacijų, kurių pas mus veikiančių yra gana daug.

Tačiau mums, šiek tiek vyresnio amžiaus, kuriems II pasaulinio karo metu likimas lėmė palikti tėvynę ir atsidurti Vokietijoje pabėgėlių stovyklose, BALFO vardas jau tada buvo labai šiltai jaučiamas ir gerai žinomas. Išbėgę iš karo audros iš namų, vengdami sovietinių kalėjimų ir Sibiro taigų, atsidūrėme svietimoje vokiečių žemėje, nieko išbėgdami su savim negalėję pasiimti, išskyrus tėviškes prisiminimus ir nežinomas ateities rūpestis. Tapome išvengtintais žmonėmis — Displaced persons — DP — be jokios pramatomos geresnės ateities. Karui pasibaigus, apgyvendinti daugiausia buvusiose vokiečių kareivinėse po 10 ar daugiau asmenų kambaryje...

Ir tada iš Amerikos su savo pagalba mums atskubėjo BALFas, atskubėjo su maisto, drabužių ir net vaistų siuntiniais. O jis, tas dėdė BALFas, buvo ką tik neseniai išsikūrus ir pradėjęs šalpos darbą — pirmą kartą inkorporuotas Amerikos valdžios įstatuose, berods Illinojuje, tik 1944 m. balandžio mėnesį. Taigi, beveik prieš 55-erius metus. Pirmasis BALFO pirmininkas — kan. Juozas Končius — pats ne kartą, atvykęs iš Amerikos, lankėsi DP stovyklose Vokietijoje ir kituose kraštuose, susipažindamas su pabėgėlių gyvenimo būkle.

Pagaliau Amerikos lietuvių, o ypač BALFO ir ALTO darbuotojų bendromis pastangomis ir spaudimu valdžios įstatomoms Amerikoje buvo priimtas įstatymas (vad. Public Law 774, arba populiariai žinomas kaip DP Act), pagal kurį 1948 metais prasidėjo išvietintųjų asmenų atvykimas į Ameriką. Atvykstantiems asmenims reikėjo turėti buto ir darbo garantijas, ir jeigu kas neturėjo artimų giminių Amerikoje, BALFas pats pasirūpindavo sudaryti tokias garantijas. Man patiam kaip tik teko į Ameriką atvykti pačiu pirmuoju, pagal tą naująją įstatymą laivu — „General Black“ — kurį New Yorko uoste pasitiko Amerikos valdžios ir BALFO atstovai.

Tai tik vienas iš pačių pirmųjų, ir vienas iš daugelio

BALFO sukakties minėjimo šventėje Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Sėdi iš kairės: Domas Misiulis, Anthony Rudis, kun. Jonas Kuzinskas, centro valdybos pirm. Maria Rudienė, kun. Rolandas Karpavičius, Ada Misiulienė, Albinas Dzirvonas. Nuotr. Vytauto Jasinevičiaus

BALFO atliktų geriausių darbų... O kiek tiksliai per tuos 55-erius metus atliko ir iki šios dienos atlieka BALFO centro ir jo skyrių vadovai bei visi BALFui pasišventę talkininkai — būtų ir neįmanoma suminėti. Už viską tad esame jiems ir BALFui dėkingi!

Idomu taip pat, kad per tuos 55-erius metus BALFO vyriausiais vadovais — pirmininkais buvo tik trys asmenys. Pirmasis pirmininkas — kan. Juozas Končius vadovavo nuo 1944 iki 1964 m. Kan. Končius mirė 1975 metais. Antruoju pirmininku buvo man gerai asmeniškai pažįstamas kun. Vaclovas Martinkus, BALFui vadovavęs nuo 1964 iki 1972 m. Kun. Martinkus mirė Providence, RI, 1980 metais. O dabar, nuo 1972 iki šiandien, t.y. jau 28-erius metus tebedavovauja mums gerai žinoma pirmininkė ponina Maria Rudienė.

Baigęs žodį, Juozas Bauzys paprašė visus popietės dalyvius atsistoti ir maldą. Jis prisiminė ir pagerbė visus BALFO darbuotojus, talkininkus — gyvus, ir jau iškeliauvusius amžinybėn.

Po to maldą sukalbėjo kun. Rolandas Karpavičius, poetiškai išryškines Dievo mums skirtą dovaną — artimo meilę. Toliau žodį tarti pakvietė BALFO Lemonto skyriaus pirmininką Domą Misiulį, kuris čia su BALFO dirba jau 22-us metus, o kiek metų iš viso su BALFO dirba ir nuo kada jis yra šio skyriaus pirmininkas — tegu jis pats pasisako, — pristatydamas pirmininką — sakė J. Bauzys.

Balfininkai kuklus, o Domas Misiulis — kukliausias. Kuklumu spindi ir visa valdyba bei talkininkai, bet jų darbai, laimėjimai žydi — džiugina vargstantį brolių. Tad ir Domas Misiulis kalbėjo trumpai, dėkodamas valdybai, talkininkams, visiems nuosirdiems ir gausiems balfininkams. Prieš akis daug darbų ir daug metų ateityje.

BALFO centro valdybos pirm. Maria Rudienė kalba BALFO 55-osios veiklos sukakties minėjime PLC, Lemonte.

Juozas Bauzys, pristatydamas BALFO pirmininkę, pabrėžė, kad Maria Rudienė yra tikra Amerikos lietuvaitė, gimusi Westville, IL. Tada ji buvo Maria Juozaitytė, mokėsi Šv. Kazimiero akademijoje,

baigė De Paul universitetą, veike įvairiose lietuvių organizacijose ir labiausiai pamilo šalpos sritį ir darbą, įsijungdama į BALFą. Buvo jo direktorių tarybos narė nuo 1954 m., Centro valdybos pirmininke tapo išrinkta 1972 m. spalio 28 d. ir tas pareigas tęsė iki šiandien. O jos geriausias pagalbininkas yra jos vyras inž. Antanas Rudis.

Maria Rudienė planingai, pasiruošusi, gražiu balsu (prisimenam ją iš Forumo radijo programų) pasakojo apie BALFO atliktus darbus Lietuvoje, Sibire ir visame pasaulyje, kur tik nelaimėje atsiduria tėvynainiai. BALFO pirmasis žodis „BENDRAS“, kaip gražiai ir prasmingai bebūtų apibūtinamas žodyne, mūsų visuomeniniame gyvenime yra dar iškilnis — jis keldrdis, pradžia ir galas, apimantis platiai: patriotizmą, idealizmą, pasiaukojimą ir viską lydintia artimo meile. Šį žodį atkūrė ir įgyvendino senoji Amerikos lietuvių karta, jis gyvas gausioje balfininkų šeimoje, ką parodo šis gražus 55 metų sukakties minėjimas, jis bus gyvas daugelio dešimtmėčių ateities planuose.

Su šia gilia pirmojo žodžio „BENDRAS“ prasme, kuris viltinai ir džiaugsmingai buvo priimtas anais rusų okupacijos metais mūsų tėvynėje, kaip mūsų visų vienybės ženklas, BALFas rūpinasi, padeda buv. tremtiniais, politiniams kaliniams, partizanams, seneliams, ligoniams, našlaičiams, vaikams, mokiniams. BALFO šalpa plečiasi. Kaip besidžiaugtume laisve, nepriklausomybe ir gyvenimu Lietuvoje, bet mes negalime užmerkti akių, kai 20-30,000 vaikų negali lankyti mokyklų, kai ypač skurdi padėtis Vilniaus krašto mokyklose, kur pasiekia mūsų labdaros ranka. Sirdies graužulį jauti, kai Betanijos ir kitose viešose valgyklose, BALFO remiamose, matai senelius, našlaičius, gatvės vaikus, ligonius, atėjusius vieną kartą dienoje pavalyti, o ką bekalbėti apie šiuokšlynus, kur mažutėliai trupinių ieško. Čia ir glūdi mūsų visų pareiga — prikelti juos gyvenimui.

Maria Rudienė keletą kartų lankėsi Lietuvoje ir pasakojo skausmingai išgyventus įspūdžius, patirtus kaimuose, kaip parama skiriama, atsisakoma.

Salėje kaip tik buvo buv. Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkas Bronius Nainys, kuris paprašytas atvežė iš Lietuvos tremtinių, politinių kalinių, partizanų anketas, atsisakymą už gautą paramą.

„Kai prašė nuvežti į BALFą — mielai sutikau, apie kiekvę mazybiniai pagalvojęs, bet kai oro uoste pamaciau — nušėbau gausybe ir sunkenybe, bet atsisakytį negalėjau“, — pasakojo jis.

Tą patį pasakojo ir mokytojas Jonas Kavaliūnas. Kiek ir kur BALFas skiria labdarai, atskaitomybė pateikiama viešai,

ir norintieji gali matyti centro įstaigoje, o direktoriams ir valdyboms išsiunčijama paštu.

Klausydami išsamaus pranešimo, užmiršom laikrodžio skubėjimą, ir mums rodėsi lyg buvome Lietuvoje ir džiaugiamės su nudžiūvusiu asara senelio, našlaitelio, tremtinio, i mokyklą grįžusio vaikučio, matėme jų pirmąją šypseną.

Baigiant gražią popietę, kun. R. Karpavičius padainavo, skambindamas gitara savo poezijos ir kompozicijos dainas.

Juozas Bauzys, sumaniai pravedęs BALFO 55 metų sukakties minėjimą, pakvietė lyriškai švelnus tembro solistę Praurimę Ragienę vadovauti „Lietuva brangi“ giesmei.

BALFO šventė buvo gražiai suplanuota ir praversta. Dėkingi BALFO sk. pirm. Domui Misiuliui ir visai valdybai, balfininkai susirinko gausiu būriu. Dalyvavo BALFO centro valdybos vicepirmininkai kun. Jonas Kuzinskas, Albinas Dzirvonas, sekretorė Valerija Čepaitienė, gausus Marquette Parko skyrius su pirmininku Aleksu Kikilu ir valdyba.

Vytautas Kasniūnas

SKELBIMAI

• **Raymond ir Barbara Clow**, Middletown, CT, globoja našlaitį Lietuvoje. Pratesdami globą kitiems metams, atsiuntė \$150 ir dar \$75, prašydami juos perduoti vaiko globėjams Sereikams Gabšii km. prie Raseinių. Dėkojame! „Lietuvos Našlaitių globos“ komitetas, 2711 W 71st St., Chicago IL 60629. (ak.)

• **Pinigai, siuntiniai, persikraustymas į Lietuvą per TRANSPAK**. Tel. 1-773-638-1050. Lemont, IL, sekmadieniai. (ak.)

• **Irenos Šaparnienės batikos paroda kovo 26 d.**, penktadienį, Jaunimo centre, Čiurlionio galerijoje. Parodos atidarymas 7 val. vakaro. (ak.)

• **Partizanų globos fondui aukoję: \$400 Jūrų šaulių kuopa „Klaipėda“** Kovo 11-tos proga; \$200 Biskiai, Gediminas ir Birutė, Kovo 11-tos proga; \$50 Jonynai, Vytenis ir Irena; Raciūs Juozas; \$25 Dagiai, Jaunutis ir Antanina; Noreikos, J. ir D.; \$20 Gutasas, V. O.; Sulskiai, Elena; \$10 Dambrauskas, R. Lietuvos Partizanų globos fondo valdyba nuosirdžiausiai dėkoja aukotojams. Jūsų meilė partizanams stiprina jų sunkias gyvenimo dienas. Aukos siųsti: L.P.G. FUND, 2711 W 71st St., Chicago, IL 60629. Aukos nurašomos nuo mokesčių. (ak.)

• **Lietuvos Dukterys priekės gardžių pyragų, tortų, primargins vėlykaičių Jūsų Vėlykų stalui**. Jų bus galima nusipirkti Did. Ketvirtadienį, balandžio 1 d., nuo 8 v. r. iki 2 v. p.p. dr. J. Nameliuose, 2735 W. 71st St., tel. 773-925-3211. Nusipirkę, pasigardžia, paremsite Lietuvos Dukterų labdaros darbus. (ak.)

Daile Lukienė, medicinos informatikos žurnalistė iš Washington, DC, skaitė įdomią paskaitą Amerikos Lietuvių gydytojų seminare „Informatika medicinos moksle“, š.m. kovo 19 d. Jaunimo centre. Nuotraukoje Amerikos lietuvių gydytojų valdyba su paskaitininke. Iš kairės: dr. Gediminas Balukas, Dalė Lukienė, dr. Arvydas Vagnagunas (pirm.), dr. Daina Variakojytė, dr. Vacys Šaulys.